

நிறைவு வார்த்தைகள்

ஒரு கடிதத்திற்கும், ஒரு கட்டுரைக்கும் இடையில் காணப்படும்; வேறுபாடு என்னவென்றால், முந்தினது தனிப்பட்ட விதத்தில் அக்கறை கொண்டிருக்கும்; பிந்தினது அதிகமாகப் பொதுவானபடி அமைந்திருக்கும். புதிய ஏற்பாட்டின், சில கடிதங்கள் - உதாரணமாக, எபிரெயர், யாக்கோபு, 1 யோவான் - கட்டுரை என்பதான வரையறைக்குள் காணப்படுகின்றன. பிற எழுத்துக்கள் தனிப்பட்ட கடிதங்களாக உள்ளன.

முதலாவது, கொரிந்தியரின் நிருபம் ஒரு கடிதமாகும்; அது முழுவதுமாக தனிப்பட்ட தன்மை கொண்டுள்ளது. பவுல் தமக்குத் தெரிந்தவர்களுக்கும், தாம் அன்பாயிருந்தவர்களுமான சகோதரர்களுக்கும் எழுதுகிறார். அவர் கொரிந்தியரிடம் கொண்டிருந்த தனிப்பட்ட உறவுகள், குறிப்பாக அவரது கடிதங்களின் வாழ்த்துக்களில் காணப்படுகிறது.

இந்த கடிதத்தின் மென்மையான வழிஅனுப்பும் அனுபவங்களை நோக்கி பவுல் செல்லும்போது, சில தள்ளிவைக்கப்பட்டிருந்த காரியங்களுக்கும் அவர் தனது கவனத்தைச் செலுத்தினார். சில கருத்துக்கள் ஒரு சில வசனங்களில் விவாதிக்கப்பட்டுள்ள போது, பிறவைகளுக்கு அவர் ஒரே ஒரு வாக்கியத்தை மட்டுமே வழங்குகிறார். பவுலின் நடபடிகளைத் தொடரவும், அவரது உறவுகளை ஆழ்ந்து காணவும் விரும்புகிற பிற்கால சந்ததியார்களுக்கு, அத்தியாயம் 16ன் சுருக்கமான முறை எரிச்சலை உண்டுபண்ணுவதாகக் காணப்படுகிறது. இந்தக் காரியங்களில் அப்போஸ்தலன் சாதாரணமாக நினைத்துக் கொண்ட தகவல்களின் ஆதாரங்கள் கொரிந்தியரிடம் காணப்பட்டதை நாம் நிச்சயமாக அறிந்து கொள்ளலாம். மிக விபரமான விளக்கங்களுக்குச் செல்ல அவருக்கு அவசியம் காணப்படவில்லை.

பரிசுத்தவான்களுக்காக சேர்க்கப்படும் தர்மப்பணம்

(16:1-4)

¹பரிசுத்தவான்களுக்காகச் சேர்க்கப்படும் தர்மப்பணத்தைக் குறித்து நான் கலாத்தியா நாட்டுச் சபைகளுக்குப் பண்ணின திட்டத்தின்படியே நீங்களும் செய்யுங்கள். ²நான் வந்திருக்கும் போது பணஞ் சேர்க்குதல்

இராதபடிக்கு, உங்களில் அவனவன் வாரத்தின் முதல் நாள்தோறும், தன்தன் வரவுக்குத் தக்கதாக எதையாகிலும் தன்னிடத்திலே சேர்த்து வைக்கக்கடவன். ³நான் வரும்போது உங்கள் உபகாரத்தை எருசலேமுக்குக் கொண்டு போகும் படிக்கு, நீங்கள் தகுதியுள்ளவர்களாகக் குறிக்கிறவர்கள் எவர்களோ, அவர்களிடத்தில் நிருபங்களைக் கொடுத்து, அவர்களை அனுப்புவேன். ⁴நானும் போகத்தக்கதானால், அவர்கள் என்னுடனேகூட வரலாம்.

வசனம் 1. பவுல் கடிதத்தை முடிக்கும் தருவாயில், அவர் இப்போது அதைக்குறித்த என்பதான தொடர் சொல்லை மேலும் ஒரு தரம் பிரயோகிக்கிறார். பவுல் கொரிந்தியத் திருச்சபை யிடமிருந்து பெற்றுக் கொண்ட கடிதம். துறவற வாழ்க்கை முறைகள் விவாக வாழ்வில் பாலியல் உறவுகள், விக்கிரகங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட போதுள்ள சமூக நிகழ்வுகள், ஆவிக்குரிய வரங்கள் சரியான விதத்தில் செயல்படுத்தப்பட்டது போன்ற பல்வேறு கேள்விகளைக் கொண்டிருந்ததாகத் தெரிகிறது. மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுதலைக் குறித்து சகோதரர்கள் ஏதாவது கேள்விகள் எழுப்பினார்களா என்பது நிச்சயமாக அறியப்படாவிட்டாலும், அந்தப் பொருளைக் குறித்து பேசுவது பவுலுக்கு அவசியமாகக் காணப்பட்டது.

“இப்போது அதைக் குறித்த” என்ற சொற் கோவை, கொரிந்தியர் பவுலிடம் ஒரு ஒழுங்குமுறை சார்ந்த கடிதத்தில் கேட்ட கேள்விகளை அறிமுகப் படுத்துவதாக உள்ளது. பின்னர் அது யூதேயாவிலுள்ள வறியவர்களுக்காக சேகரிக்கப்பட்ட தர்மப்பணத்தை சார்ந்து, திருச்சபை கொடுத்த முக்கியத்துவத்தை விளக்குவதாகக் காணப்படுகிறது. “இப்போது அதைக் குறித்த” என்பதனை ஒரு விறைப்பான குறிப்பீடாக பவுல் எண்ணங்கொள்ளவில்லை. இந்த சொற்கோவை யை அவர் 16:1ல் திரும்பவும் கூறி, ஒரு புதிய பொருளை ஆரம்பிக்கிறார். அவர் அறிவுறுத்தல்கள் வழங்கத் தொடரும்போது, தர்மப்பணம் சேகரித்தலுக்கு ஆதரவு வேண்டியும் நிற்கிறார்.

சில காரியங்களில் தெளிவு தேவையாயிருந்தது. இந்த தர்மப்பணம் சேகரித்தல் எவ்வாறு செய்யப்படலாம் என கொரிந்தியர் திகைத்துப் போயிருக்கலாம். அவர்கள் தங்களது நன்கொடையை எவ்வாறு எருசலேமுக்கு எடுத்துச் செல்லலாம்? பவுல் தனிப் பட்ட ஆதாயம் தேடுகிறவர் என்று பழிசாட்டும் திற னாய்வாளர்களுக்கு அவர்கள் உத்தரவு சொல்ல என்ன உத்தரவாதம்? கொரிந்துவிலும், பிற இடங்களிலும் கணக்கீடுகள் கையாளப்பட வேண்டியதாயிருந்தது; பவுலின் வாழ்க்கையின் இந்த இடைகாலம் தர்மப் பணம் சேகரிப்பிற்கான திட்டங்களைச் செயல் படுத்துவதிலேயே கடந்து போயிருந்தது. அவருக்கு இது ஒரு சிறியதான முக்கியத்துவம் அற்ற உடன் காரியமாகத் தோன்றவில்லை.

பரிசுத்தவாண்களுக்கான தர்மப்பணம் சேகரிப்பு என்பதில் பவுலின் அக்கறை அவருக்கும், எருசலேம் திருச்சபையின் சில “தூண்கள்” இன் இடையிலும் நடந்த ஒரு மாநாடு வரை சென்றது (கலா. 2:9). அவர்களுடைய கூட்டம் சுமார் ஆறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நடந்தது. அவரும் மற்றும் எருசலேமின் தலைமைத்துவமும் ஏழைகளை நினைவு கூர வேண்டும் என்று கருதினார்கள் (கலா. 2:10). நேரடியான அனுபவத்திலிருந்து, யூதேயாவின் வறுமை யினால் பாதிக்கப்பட்ட கிறிஸ்தவர்களின் தேவையை பவுல் அறிந்திருந்தார். அதன் ஆரம்ப நாட்களிலிருந்தே சபையின் எந்த அங்கத்தினரும் பசியால் வருந்தக்கூடாது என்ற நோக்கில், திருச்சபையானது அதற்கான ஆதாரங்களை சேகரிப்பதிலேயே நாட்டங்கொண்டிருந்தது (அப். 2:45; 4:34, 35). பவுல் கிறிஸ்துவை தமஸ்குவின் சாலையில் சந்தித்த பிற்பாடு, அவர் எருசலேமுக்குச் சென்ற இரண்டாவது போக்கு, பணத்தை வழங்குவதற்காகவே செய்யப்பட்டதாகும். அது பெரும்பாலும் புறஇன சகோதரர் களிடமிருந்து, நகரத்தின் யூதக்கிறிஸ்தவர்களுக்கு உதவி செய்யும் படியாக சேகரிக்கப்பட்டதாகும் (அப். 11:29, 30). அப்போஸ்தலன் எருசலேமின் தர்மப்பணம் சேகரிப்புப் பணிக்கான திட்டத்தை வகுத்த போது அவர் அதை நல்லெண்ணத்தோடேயே நடத்தினார். அதை அவர் தனது மூன்றாவது திருப்பணி பயணத்தின் ஆரம்பத்தில் செயலாக்கத் தொடங்கினார். பவுல் “சேகரிப்பு” என்று பிற கடிதங்களில் கூறும்போது, 16:1ல் மாத்திரம் அதை *λογεία* (*logeia*) என்று அழைக்கிறார். இந்தப்பதம் உலகப்பிரகாரமான இலக்கியங் களில் புனிதமான நிதியைக்குறித்தே அதிகமாகப் பிரயோகிக் கப்பட்டுள்ளது.¹ அப்போஸ்தலன் வார்த்தைகளைத் தெரிவு செய்து கொள்வதில் அவர் அந்த முயற்சிக்குக் கொடுத்துள்ள முக்கியத்து வத்தை அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. தாம் சேகரித்த தர்மப்பணம் சேகரித்தலை, அவர் பிற்காலத்தில் பரிசுத்தவாண்களுக்குச் செய்யப் படும் தர்ம ஊழியத்தின் பங்கு (2 கொரி. 8:4; KJV) என்றும் “இந்த தர்மகாரியம்” (2 கொரி. 8:6) என்றும் குறிக்கிறார்.

எருசலேம் மற்றும் யூதேயாவின் இவ்வாறான ஒரு பெரிய அளவிலான தர்மப்பணத்தை பரிசுத்தவாண்களின் உதவிக்காக சேகரிப்பதில் பவுலின் நோக்கு மூன்று விதத்தில் வெளிப்பட்டது. முதலாவதானது, தேவையிலுள்ளவர்களைப்பற்றிய கரிசனை அவரைத் துரத்தியது முக்கியமாக தனது சொந்த மக்களைப் பற்றிய அவரது அக்கறை (காண்க ரோமர் 9:3). முதன்மை நகரமான எருசலேமில் வறுமை தலை விரித்தாடியது என்பது ஆச்சரியமான காரியமில்லை. எருசலேம் அதிகமான தொழிலகங்களோ செழிப்பான நிலங்களோ இல்லாத ஒரு மார்க்க சம்பந்த மையம். மார்க்கப் பின்னணியம் கொண்ட சரித்திரத்தின் படியாகவே யூதர்களில் அநேகர் அந்த

நகரத்தில் வாழ ஆவல் கொண்டிருந்தார்கள். எந்த நிதி உதவியில்லாதபடி அவர்கள் அங்கு பிரயாணம் செய்தார்கள். வாழ்விற்காக அவர்கள் அங்கு வாழ்ந்து வந்த யூதர்களின் தயவை சார்ந்திருந்தார்கள். இரண்டாவதாக, இஸ்ரவேலின் ஆவிக்குரிய ஆசீர்வாதங்களில் பங்கு கொண்ட புற இனத்தவர், பொருளளவான ஆசீர்வாதங்களை யூத விசுவாசி களோடு பகிர்ந்து கொள்வதின் மூலமாக அவர்கள் தாங்கள் பெற்றுக் கொண்ட நன்மைகளின் பலனை அவர்களுக்குத் திருப்பி வழங்கமுடியும் என அப்போஸ்தன் நம்பினார் (ரோமர் 15:27).

பவுலின் மூன்றாவதான எண்ணம் குறிப்பு கொள்ளப்பட வேண்டும். மற்ற இரண்டையும் விட இது மிக அவசரமான தாயிருக்கலாம். யூதர்கள் மேலோங்கி நின்ற சபைகளுக்கிடையிலும் புறஇன விசுவாசிகளால் உருவாக்கப்பட்ட சபைகளுக்கிடையிலும் இழுபறிகள் அதிகரித்து வருவதை அவர்கள் கண்டிருந்தார். யூதக் கிறிஸ்தவர்கள் மத்தியில் இனம் பற்றிய உணர்வு மிகப்பலமாகக் காணப்பட்டது; தேசிய அளவிலும் அது வலிமை கொண்டிருந்தது. நாம் புரிந்து கொள்கிறபடி, அவர்கள் தங்களது மிக விருப்பமான, கடவுளோடு தங்களுடைய நிலையை விட்டுக் கொடுக்கத் தயக்கம் கொண்டிருந்தார்கள். சிலர் யூதக் கிறிஸ்தவர்கள் என்று மட்டும் தங்களை நினைத்துக் கொள்ளாமல், பரிசேய யூதக்கிறிஸ்தவர்கள் என்று எண்ணிக்கொண்டார்கள் (அப். 15:5). கிறிஸ்தவர்களாக மாறுவதற்கு புறஇன விசுவாசிகள் முதலாவதாக யூதர்களாக மாறவேண்டும் என்று அவர்கள் கூறினார்கள். புறஇனத்தவரும், யூதரும் கிறிஸ்துவிடம் திரும்புவார்கள், கீழ்ப்படிதலுள்ள வாழ்க்கை வாழ்வார்கள், ஒரே அடிப்படையில் கடவுளின் வாக்குத்தத்தங்களில் பங்கு கொள்வார்கள் என்பதாக பவுல் தீர்மானித்துக் கொண்டிருந்தார் (ரோமர் 2:9-11; 10:12). இவ்வாறான கொள்கைகள் வளர்ந்து வரும் நிலையில், ஒரு யூதத்திருச்சபை ஒரு புற இனத் தவரின் திருச்சபை என்று காணப்பட்டு, ஒவ்வொரு வரும் தங்களது சொந்த வழிகளில் நடக்க ஏதுவாகும். இந்த சிந்தனை பவுலுக்கு வெறுப்பை ஏற்படுத்திற்று.

அப்போஸ்தலனின் திட்டம் இதுவேயாகும். தமக்கு அறிமுக மாயிருந்த உலகில் வாழும் புறஇன விசுவாசிகள் யாவரும் யூதேயாவிலும் எருசலேமிலுமுள்ள ஆதரவற்ற கிறிஸ்தவர்களின் பொருளளவான காரியங்களில் அவர்களுக்கு விடுதலையும் உதவியும் கிடைக்கும் வண்ணமாக தங்களது நன்கொடைப்பங்கை வழங்க வேண்டும். அந்த நிதியை அவர்கள் தங்களது சொந்தக் கைகளிலேயே எடுத்துச் சென்று ஒப்படைக்கும் போது, யூத விசுவாசிகளும், புற இன விசுவாசிகளும் ஒருவரோடொருவர் சந்தித்துக் கொள்ளுவார்கள். அவ்வாறான ஒரு நன்கொடையின் மூலமாக யூத விசுவாசிகளிடத்தில்

புற இனவிசுவாசிகளைப் பற்றிய நன்றியுணர்வு ஏற்பட ஏதுவாகும். அவர்கள் யூதேயாவிலிருந்தவர் களோடு இணைந்து செய்த அறிக்கையை நினைவுகூருவார்கள். இவ்வாறான நல்லெண்ண முனைப்பு (புற இன சகோதரர்களிடம் காணப்படும்), யூத கிறிஸ்தவர்கள், புற இனக்கிறிஸ்தவர்களிடையே நல்ல உடன்பாட்டை ஏற்படுத்தும் என பவுல் நம்பினார்.

இந்த முதலாம் கடிதத்தில், கொரிந்துவிலுள்ள தமது நண்பர்களிடம், கலாத்தியாவின் கிறிஸ்தவர்கள் இந்த முயற்சியில் ஒன்றாக இணைந்து உழைத்தார்கள் என்பதை நினைவுப் படுத்துகிறார். தர்மப்பணம் சேகரிக்கும் இந்தப் பணியை அவர் கலாத்தியாவினூடே பயணம் செய்து எபேசுவுக்குச் செல்லும் வழியில் ஆரம்பித்தார் எனத் தெரிகிறது (அப். 18:23). 2 கொரிந்தியர் 8, 9ஆம் அதிகாரங்களில், அவர் கொரிந்திய சபையாரை தாராளமாகக் கொடுத்துவும்படியாக ஊக்கப்படுத்துவதைக் காணமுடிகிறது. அப்போஸ்தலன் மக்கெதோனியா சபையாரை உதாரணமாக எடுத்துக் கொள்ளும்படியாகவும் கூறுகிறார் (2 கொரி. 8:1, 2). சில மாதங்கள் பின்பாக, பவுல் குளிக்காலத்தில் கொரிந்துவில் காணப்பட்டிருந்தார் (1 கொரி. 16:6; காண்க அப். 20:2, 3). அதை அவர் ரோமருக்கு எழுதிய கடிதத்திலும் குறிப்பிடுகிறார். அப்போதும் தர்மப்பணம் சேகரிப்பதைக் குறித்து எழுதினார் (ரோமர் 15:26) அப்போஸ்தலர் 20:4ல் சொல்லப்பட்டுள்ள பவுலின் தோழர்களின் பட்டியல் விபரங்களை, வாசகர்கள் தர்மப்பணத்தைப் பற்றிய காரியங்களை வாசித்தறிந்து கொள்ளலாம். அப்போஸ்தலர் நடபடிகளில் ஒரு இடத்தில் மட்டுமே இதைப்பற்றிய விளக்கமான குறிப்பு உள்ளது (அப். 24:17).

பவுல் சேகரித்த தர்மப்பணம், ஒற்றுமையின் கருவியாக நோக்கம் கொண்டிருந்தது. பவுல் தர்மப்பணத்தை எருசலேமுக்குக் கொண்டு வந்தபோது அவருக்குக் கிடைத்த வரவேற்பைக் குறித்து எழுதும் போது லூக்கா கூறுவது, அவர் சிறிய அளவிலான நட்சத்திர வரவேற்பை மட்டுமே பெற்றார் என்பதேயாகும் (அப். 21:17-30). அப்போஸ்தலர் 21:20, 21ன் கூற்று இதை வெளிப்படுத்துகிறது:

சகோதரனே, யூதர்களுக்குள் அநேகமாயிரம்பேர் விசுவாசிகளாயிருக்கிறதைப் பார்க்கிறீரே, அவர்களெல் லாரும் நியாயப்பிரமாணத்துக்காக வைராக்கியமுள்ள வர்களாயிருக்கிறார்கள். புற ஜாதிகளிடத்திலிருக்கிற யூதரெல்லாரும் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு விருத்தசேதனம் பண்ணவும், முறைமைகளின்படி நடக்கவும் வேண்டு வதில்லையென்று நீர் சொல்லி, இவ்வதமாய் அவர்கள் மோசேயை விட்டுப்பிரிந்து போகும்படி போதிக்கிறீரென்று இவர்கள் உம்மைக் குறித்துக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறார்கள் (வலியுறுத்தல் சேர்க்கப் பட்டிருக்கிறது).

தர்மப்பண சேகரிப்பைக்குறித்து எதுவும் சொல்ல வேண்டாம் என

லூக்கா நினைத்திருக்கலாம், ஏனெனில் பவுல் விரும்பியிருந்த படியான பெரிய அளவிலான ஒற்றுமை உணர்வு அந்த முயற்சியின் மூலம் ஏற்பட்டிருக்கவில்லை. எருசலேமிலுள்ள கிறிஸ்தவ யூதர்கள், விருத்தசேதனமில்லாத சகோதரர்களை அவர்கள் தாராளமான காணிக்கையைக் கொண்டு வந்த போதிலும் கூட ஏற்றுக்கொள்ள அதிக உற்சாகம் காண்பிக்கவில்லை.

வசனம் 2. கொரிந்தியர் ஏன் வாரத்தின் முதல் நாள் தோறும் ... எதையாகிலும் தன்னிடத்தில் சேர்த்து வைத்தார்? இங்கும் பவுல் “ஒவ்வொரு வாரத்தின் முதல் நாளையும்” தன் மனப்போக்கில், காணிக்கைகளை எடுத்து ஒதுக்கிவைத்துக் கொள்ளும் நேரமாகக் குறிக்கவில்லை. நான்கு சவிசேஷங்களின் விபரங்களும் கூறுகிறபடி வாரத்தின் முதல் நாளிலேதான் இயேசுவின் கல்லறை வெறுமையாகக் காணப்பட்டது. அதற்கடுத்த வாரத்தின் முதல் நாளிலேதான், இயேசு அப்போஸ்தலர்களைத் திரும்பவும் சந்தித்தார் (யோவான் 20:26). திருச்சபையின் ஆதி நாட்களிலிருந்தே, கிறிஸ்தவர்கள் தொழுகைக்காக, வாரத்தின் முதல் நாளிலேதான் கூடி வந்தார்கள் (அப். 20:7). பவுல், கொரிந்தியக் கிறிஸ்தவர்கள் திருச்சபையில் நடந்து கொண்ட விதத்தைப்பற்றிக் கூறுகையில் (1 கொரி. 14:35), அவர் வாரத்தின் முதல் நாளின் சபை கூடுதலையே எழுதுகிறார். யோவான் “கர்த்தரின் நாள்” (வெளி. 1:10) என்ற சொற்கோவையைப்பிரயோகிப்பது, வாரத்தின் முதல் நாள் என்ற பொருளையே கொண்டிருந்தது. வாரத்தின் முதல் நாளில் சபை கூடிவருவது, அவரது கல்லறை வெறுமையாகக் காணப்பட்ட தற்கான ஒரு சாட்சியாக எந்த சந்தேகமுமின்றி காணப்படுகிறது.

பவுலும் அவரது வாசகர்களும், சபையானது ஒவ்வொரு ஞாயிறிலும் கூடிவருவது வழக்கம் என்பதை அறிந்திருந்தார்கள் அப்போஸ்தலன் அவர்களிடம் அவரவர் வசதிக்கேற்றபடி தங்களது வீடுகளில் தங்களது பரிசுகளை (காணிக்கைகளை) தனியாக ஒதுக்கி வைத்துவிட வேண்டும் என்று அறிவுறுத்தல் வழங்கியிருந்த பட்சத்தில், வாரத்தின் முதல் நாள் என்பது பொருத்தமற்றுப் போயிருக்கும். தாம் வரும்போது பணம் சேர்க்குதல் இருக்க வேண்டாம் என பவுல் விரும்பும்போது, அவரது அறிவுறுத்தல் களைப் புரிந்து கொள்ளும் மிக சிறப்பான வழி என்னவென்றால், திருச்சபை தொழுகைக்காக கூடிவரும் போது, தனிநபர் ஒவ்வொருவரும் பணம் சேகரிப்பை அதிகரிக்க வேண்டும். பவுல் அங்கு வந்து சேரும்போது, அவர் அதைப் பெற்றுக் கொண்டு, பின்னர் எருசலேமுக்கு அதை அனுப்பி வைப்பார்.

விசுவாசி ஒவ்வொருவரும் கொடுக்கக்கூடிய ஒரு தொகையைப் பற்றி பவுல் கூறவில்லை என்பது குறித்துக் கொள்ள வேண்டிய காரியமாகும். இந்த இடத்திலோ அல்லது புதிய ஏற்பாட்டின் விசுவாசிகளுக்கான எந்த அறிவுறுத்தல்களிலோ தசம்பாகம் என்பதான

எந்தவிதமான குறிப்பும் சொல்லப்படவில்லை. ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனும், கிறிஸ்தவக் குடும்பமும், தனித்தனியாக நன் கொடைக்காக ஒதுக்கி வைக்கவேண்டிய தொகை எவ்வளவு என்பதைத் தீர்மானித்துக் கொள்ள வேண்டும். தசம்பாகம் என்பதே கிறிஸ்தவ ஈகைக்கான நல்ல ஆரம்ப இடம் என்றபடியாக சிலர் நினைத்திருக்கலாம், ஆனால் அது ஒரு அடையாளக் குறிப்பாகவே உள்ளது.

வசனம் 3. பவுல் யூதேயாவுக்குப் போகும்படியான திட்டம் கொண்டிருப்பதாக நமக்குக் காணப்படவில்லை. கொரிந்தியரில் எவர் காணிக்கையை எருசலேமுக்கு எடுத்துச் செல்ல தெரிந்தெடுக்கப்படுகிறாரோ, அவர்களையே அவர் அனுப்புவதாகத் தெரிகிறது. இந்தப்பிரதிநிதிகளோடு விபரமான ஒரு கடிதத்தையும் பவுல் அனுப்புவார்; அதன் மூலமாக எருசலேம் சபையிலுள்ளவர்கள் இந்தப் பெரியதாரரின் எண்ணச் செயலின் ஆதாரத்தையும், அதன் நோக்கங்களையும் அறிந்து கொள்வார்கள். அவர் தான் கொரிந்துவுக்கு எப்போது செல்வேன் என்பதற்கான ஒரு குறிப்பான நேரத்தைக் கொடுக்கவில்லை; ஆயினும், கொரிந்துவிலிருந்து ரோம் நகருக்கு நேராகப்பயணிப்பதே அவரது திட்டமாயிருந்தது (அவரது கால அட்டவணை மாறும் தன்மை கொண்டிருந்தாலும்). அப்போஸ்தலர் நடபடிகளில் சொல்லப்படாத, அவர் எபேசு விலிருந்து கொரிந்துவிற்கு சென்ற திட்டமிடப்படாத பயணம், பின் காலத்தின் சில நிகழ்வுகளினால் ஏற்பட்டதாகும் என்று தோன்றுகிறது (காண்க 2 கொரி. 2:1). ஒன்றிரெண்டு வருடங்களுக்குப் பின்னால், அவர் மக்கெதோனியாவிலிருந்து கொரிந்தியரின் இரண்டாம் நிருபத்தை எழுதினபோது, அவர் நன் கொடையைப்பற்றி, தான் அவர்களை சந்திக்கச் செல்லும் வெளிச் சத்தில், அதற்கு முக்கியத்துவம் வழங்கும்படியாக அவர்களை வலியுறுத்தினார் (2 கொரி. 9:3-7).

மக்கெதோனியா சபைகளை சந்தித்துவிட்டு அவர் கொரிந்து விற்கு வந்து சேர்ந்த போது, ரோமிற்குச் செல்லும்படியான எண்ணத்தையே பவுல் கொண்டிருந்தார். அந்த நோக்கில், அவர் தனது திட்டங்களைத் திரும்பவும் மாற்றியமைத்துவிட்டு, கொரிந்து விலிருந்து சிரியாவிற்கு நேராக கப்பல் பயணம் செய்யத் தீர்மானித்துக் கொண்டார். ஒருவேளை யூதர்களில் சிலர் (Judaizing Christians) அவரைக் கொலை செய்யத் திட்டமிட்டிருக்கலாம் (அப். 20:3). அவர் 1 கொரிந்தியரை எழுதிய பிறகு ஒரு தடவைக்கு அதிகமாக தனது பயணத்திட்டங்களை மாற்றியமைத்திருந்ததாகத் தெரிகிறது. இறுதியாக, கொரிந்துவில் குளிர் காலத்தைக் கழித்துவிட்டு, தர்மப்பணம் சேகரிப்பையும் செய்து விட்டபிறகு, அதை எடுத்துக் கொண்டு, மக்கெதோனியா வழியாக எருசலேம் நகருக்குத் திரும்பிப் பயணமானார். அவர் அந்த நிதியை தனக்கே செலவழித்துவிட்டார் என்று எவரும் குற்றஞ்சாட்ட வாய்ப்பு

ஏற்படாதபடி, தம்மோடு வேறு சிலரையும் அழைத்துச் செல்லக் கவனமாயிருந்தார் (அப். 20:3, 4).

வசனம் 4. காரியங்கள் எவ்வாறு வெளிப்படும் அல்லது திருப்பம் ஏற்படும் என்பதைப் பற்றிய நிச்சயமில்லாத நிலையில், கொரிந்தியரின் நன் கொடையை எருசலேமுக்கு எடுத்துச் செல்லும்போது செல்வதற்கு பவுல் தமது விருப்பத்தை வெளிப் படுத்தினார் (16:4). அவரது திட்டங்கள் பூரணமடையாத நிலையிலிருந்தன; தர்மப்பணத்தோடு கூடச் செல்ல வேண்டுமா அல்லது வேறு ஒரு திசையில் செல்ல வேண்டுமா (16:6), என்பதைத் தீர்மானிப்பதற்கு கடவுளே வழி செய்வார். நானும் **போகத்தக்கதானால்** (ἐὰν ὅτι ἄξιον ᾖ, *ean de axion ē*) என்ற சொற் கோவையின்படி அப்போஸ்தலன் எதிர்பாராத நிகழ்வுகளுக்கு இடமளிக்கக்கூடும்; ஆனால் அவர் மனதில் வேறு ஏதாவது இருந்திருக்கலாம். தர்மப்பணம் சேகரிப்பு ஒரு குறிப்பிட்ட தொகை கூடினபோது, தாம் அந்த சந்தர்ப்பத்தில் அங்கு காணப்படவேண்டும், இல்லாத பட்சத்தில் வேறு எவராவது அதை எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்ற முன்னெண்ணம் அவரிடம் காணப்பட்டிருக்கலாம். தர்மப்பணத்தின் தொகை, அவர் தான் அதனோடு கூடச் செல்ல வேண்டும் என்பதில்படியாக அமையாத நிலையில், அந்தத் தீர்மானம் எவ்வாறு செய்யப்பட வேண்டும் என்பதை அப்போஸ்தலன் எவ்வாறு எதிர்பார்த்தார் என்பது கற்பனை செய்து காணக்கடினமான காரியமாகும். அவர் அந்த இடத்தில் காணப்பட்டாலும்சரி, காணப்படவில்லை யென்றாலும் சரி, எருசலேமின் கிறிஸ்தவர்களுக்கான நன் கொடையோடு புற இனத்தவரும் செல்லவேண்டும் என்பதை பவுல் விரும்பினார். முகத்தோடு முகம் சந்திப்பின்போது, தாராள மனமும், நன்றியறிதலும் கூட இணைந்து காணப்படும் நிலையில், புற இனத்திலிருந்து கர்த்தரை ஏற்றுக் கொண்டவர்களிடம் யூதர்கள் காட்டிய எதிர்ப்பு ஓரளவு குறைந்து விடும் என்று பவுல் நம்பினார்.

நண்பர்களுக்கு நண்பனாக, தனது பிரயாணத்திட்டங்களை பவுல் தனது வாசகர்களுக்கு, தனது பிரயாணத்திட்டங்களை பவுல் தனது வாசகர்களுக்கு விவரித்துக் கூறினார். இந்த அவரது பிரயாணத்தின் நோக்கம், வேறு பல காரியத்தோடுகூட, பெரும்பாலும் மக்கெதோனியரின் புற இனதிருச்சபையாரிடமிருந்து எருசலேமின் வறியவர்களுக்காக தர்மப்பணம் சேகரிப்பதை அதிகரிப்பதாகவே காணப்பட்டது. தனது பயணத் தொடரில் அவர் கொரிந்துவையும் சேர்த்திருந்தார்.

பார்வை சந்திப்பிற்கான ஒரு திட்டம் (16:5-9)

5நான் மக்கெதோனியா நாட்டின் வழியாய்ப் போகிறபடியால்,

மக்கெதோனியா நாட்டைக் கடந்த பின்பு உங்களிடத்திற்கு வருவேன். ⁶நான் எங்கே போனாலும் நீங்கள் என்னை வழி விட்டனுப்பும் படிக்கு, நான் உங்களிடத்தில் சிலகாலம் தங்க வேண்டியதாயிருக்கும்; ஒருவேளை மழைகாலம் முடியும்வரையும் இருப்பேன். ⁷இப்பொழுது வழிப்பிரயாணத்திலே உங்களைக் கண்டுகொள்ளமாட்டேன்; கர்த்தர் உத்தரவு கொடுத்தால் உங்க ளிடத்தில் வந்து சிலகாலம் தங்கியிருக்கலாமென்று நம்புகிறேன். ⁸ஆகிலும் பெந்தெகொஸ்தே பண்டிகை வரைக்கும் எபேசு பட்டணத்தில் இருப்பேன். ⁹ஏனெனில் இங்கே பெரிதும் அநுகூலமுமான கதவு எனக்குத் திறக்கப்பட்டிருக்கிறது; விரோதஞ் செய்கிறவர்களும் அநேகர் இருக்கிறார்கள்.

வசனம் 5. தனது எண்ணத்தில் கொண்டிருந்த பார்வை சந்திப்பை அவர்களுக்கு முன்னதாகவே பவுல் கூறியிருந்தார் (4:19). அவரது திட்டங்கள், வடதிசையிலிருந்து மேற்குத்திசைக்கு நேராகப் பயணிப்பதாகவே உள்ளது என்றும், அது எபேசுவிலிருந்து **மக்கெதோனியா வழியாக** அங்குள்ள சபைகளை சந்திக்கும் நோக்கத்தில் உள்ளது என்றும், அவர் விபரமாகக் கூறினார். அதன் பிறகு அவர் கொரிந்துவிற்குச் செல்வார். மக்கெதோனியா என்பது ரோமரின் ஒரு முக்கியமான ஆளுகைப்பகுதி; அது வடக்கு கிரேக்க தீபகற்பத்துக்குக் குறுக்காக விரிந்து காணப்பட்டது. தெச லோனிக்கே, பிலிப்பி போன்ற முக்கிய நகரங்கள், ஏஜியன் கிழக்காக அதன் எல்கைகளுக்குள்ளாக அமைந்திருந்தன.

1 கொரிந்தியர் எழுதின பிற்பாடு பல நிகழ்வுகள் தொடர்ந்த வேளையில், அப்போஸ்தலன் தான் வரைந்திருந்த பயணத் திட்டங்களை பலவிதங்களில் மாற்றியமைத்தார். ஒரு சமயத்தில், அவர் கொரிந்துவிற்கு முதலாவது பயணிக்கும்படியாகவும் தீர்மானம் செய்தார் (2 கொரி. 1:15, 16). அவர் எபேசுவில் தரித்திருந்தபோது, நல்ல வாய்ப்பான ஒரு தருணம் ஏற்பட்டிருக்கலாம் அல்லது கொரிந்துவிலுள்ள திருச்சபையில் ஏற்பட்டிருந்த குழப்ப நிலைகளைப் பற்றிய செய்தி அவரை எட்டியிருக்கலாம். அந்த சந்தர்ப்பங்கள் தெளிவாக அறியப்படவில்லை; ஆயினும் கொரிந் தியருக்கு அவர் எழுதின இரண்டாவது கடிதத்தில் அவர் எபேசுவிலிருந்து கொரிந்துவிற்கு ஒரு விரைவான பயணம் சென்றதாகவும், பின்னர் எபேசுவிற்கே திரும்பி வந்ததாகவும் ஒரு குறிப்பின் மூலமாக அறியப்படுகிறது (2 கொரி. 2:1-3). அவரது கொரிந்து பயணம் அவர் எதிர்பார்த்ததைவிட வித்தியாசமாகவே அமைந்தது (2 கொரி. 2:1, 2; 12:21) அவர் ஒரு ஏமாற்றம் தரும்படியான வரவேற்பையே கண்டார், அதனால் அவர் சபையின் நலகாரியங்களைக் குறித்து கவலைப்படும்படியாக நேரிட்டது. எபேசுவிலிருந்து கட்டாயமாகத்திரும்பும் நிலை ஏற்பட்டபிறகு (அப். 20:1),

மக்கெதோனியா வழியாக கொரிந்துவிற்குச் செல்லும் படியாகத்தான் கொண்டிருந்த முதல் எண்ணத்திற்கு அவர் தன்னை மாற்றிக்கொண்டார். இது பவுலின் வாழ்க்கையில் கட்டுப்படுத்த முடியாத ஒரு காலமாயிருந்தது. இந்தக் காலக்கட்டத்தில் அவர் இல்லிரிக்கம் தேசத்திற்குச் சென்று பார்வையிடும்படியாக சிறிது காலத்தை ஒதுக்கியிருக்கலாம் (ரோமர் 15:19); இந்த நிலப்பகுதி, கிரேக்கத் தீபகற்பத்தின் பக்கவாட்டில், ஆதிரியாக்கடலின் ஓரமாக மேற்காக அமைந்திருந்த லத்தீன் மொழி பேசப்படும் இடமாகும்.

வசனம் 6. பவுலின் திட்டங்கள் தற்காலிகமாகச் செய்யப்பட்டது என்பது அவர் *τυχόν* (*tuchon*, “அது கடந்து வர நேரிட்டால்”) என்ற பயனிலையின் மூலமாகத் தெரியவருகிறது. கர்த்தர் தனக்காகத் திறந்து வைத்திருக்கிற எந்த வாசலுக்கும் ஆயத்தமாயிருப்பதை அவர் தெரிந்து கொண்டிருந்தார். உடனடி செயல்படுத்த வேண்டிய எதிர்காலத்திட்டத்தின்படி அவர் மக்கெதோனியா வழியாக “கடந்து செல்ல வேண்டும்.” அச்சமயத்தில் கொரிந்தியரோடு தங்கித் தரித்திருக்க அவர் திட்டமிட்டிருந்தார்; **குளிர்காலத்தையும்** அங்கேயே கழிக்கவும் அவர் விரும்பியிருக்கலாம். குளிர்காலத்தின் மாதங்களில் மத்திய தரைக்கடலில் பயணம் செய்வது மிகக் கடினமானதொன்றாகும். கப்பல்கள் மிகச் சிறியதாயிருந்தாலும், அதோடு காலநிலையும் வெறித்தனமாகக் காணப்படும். பின்னொரு காலத்தில் பவுலும், பவுலோடு கப்பலில் பிரயாணம் செய்தவர்கள் அனைவரும் கப்பலைச் செலுத்துபவனும், கப்பல் தலைவனும் கப்பற்பிரயாணத்தின் எல்லைகளை மீறினபடியால் அப்போஸ் லனை ரோம் நகருக்கு எடுத்துச் செல்லும்போது, கப்பற் சேதத்தில் அகப்பட்டதை நாம் அறிவோம் (அப். 27:9, 11). மக்கெதோனியா வழியாகச் சென்ற பிறகு, கொரிந்துவிற்குச் செல்லும்படியான பவுலின் யோசனை நடந்தேறியது. அவர் கிரேக்கு தேசத்தில் மூன்று மாதங்களைக் கழித்தார்; அது குளிர்காலத்தில் கொரிந்து பட்டணத் லாயிருக்கலாம் (அப். 20:3); அதற்குச் சில வருடங்கள் பிற்பாடு, அப்போஸ்தலர் 1 கொரிந்திய நிருபத்தை எபேசவிலிருந்தும், 2 கொரிந்தியர் நிருபத்தை கொரிந்துவிலிருந்தும் எழுதினார். இக்காலத்தில் காணப்பட்ட அவரது இலக்கியத்திறமை (எழுது வதில்) அவரது வேறெந்த காலத்து எழுத்துகளோடும் ஒப்பிட முடியாததாக சிறப்பாகக் காணப்படுகிறது.

கொரிந்தியரிடமிருந்து நிதியுதவி பெற்றுக் கொள்வதற்கு அவரிடம் எதிர்ப்பு காணப்பட்டிருந்தது (1 கொரி. 9:15-18; 2 கொரி. 12:13, 14). ஆயினும் பயணச் செலவுகளை ஏற்றுக் கொள்ளவும், அதற்கான கோரிக்கை விடுக்கவும் கூட அப்போஸ்தலன் விருப்பங் கொண்டிருந்தார். திருச்சபை தான் செல்லுமிடமெங்கும் சென்று சந்திக்கும் படியாகத் தன்னை அனுப்பியுள்ளதாகக் கூறினார்.

கொரிந்தியர் அவருக்கு எந்த ஊதியமும் வழங்கமுடியவில்லை, ஆயினும் சுவிசேஷம் பிரசங்கிக்கப்படாத இடங்களிலெல்லாம் அவர் பயணம் செய்த போது அவருக்கு ஏற்பட்ட செலவுகளை சந்திக்க அவர்களால் உதவ முடிந்தது. எதிர்கால நற்செய்திப் பணிக்கான அவரின் இலக்குகளில் ரோமும், ஸ்பெயினும் அடங்கியிருந்தன (அப். 19:21; ரோமர் 15:24).

வசனம் 7. மக்கெதோனியாவின் சபைகளைப் போலல்லாமல், கொரிந்துவிலுள்ள சபையைப் பொறுத்தமட்டில், அவர் பயணங்களில் ஈடுபட்ட போது ஒரு விரைவான செயலை நடத்துவதில் பவுல் திருப்திப்படவில்லை. கொரிந்திய கிறிஸ்தவர்கள் பேரில் தமக்குள்ள பரிவையும், பாசத்தையும் காட்டிக் கொள்ள அவர் தயங்கவில்லை. ஒருவேளை கொரிந்துவிலுள்ள சில விசுவாசிகள் அவரை உடனடியாக வரும்படி துரிதப்படுத்தியிருக்கலாம்; ஆனால் அவர் அவர்களிடம் சொன்னது: **இப்போது நான் கடந்து சென்றிருக்கும் வேளையில் உங்களைக்காண நான் விரும்பவில்லை.** அவசரமாக நடத்தும் பார்வை சந்திப்பு காரியங்களை மேலும் சிக்கலில் மாட்டிவிடுவதாக உள்ளது. அதன்படியாக பவுல் கொரிந்தி யரிடமிருந்து, தான் வழக்கமாகச் செய்வதைவிட அதிக நீண்ட நாட்களாக, விலகித்திரித்திருந்தார். 2 கொரிந்தியர் 2:1, 2 அவர் ஒரு துக்ககரமான பயணத்தைப் பற்றிக் கூறியுள்ளார்; அது அவர் அந்த நகரத்தில் ஆரம்பத்தில் ஒன்றரை வருடங்கள் தங்கியிருந்ததைப் பற்றியதாக காணப்படவில்லை (அப். 18:11). பவுலின் திருப் பணியின் பயணத்தின் போது ஏற்பட்ட நிகழ்வுகளின் வெளித் தரவுகள் சந்தேக மதிப்பீடுகளைக் கொண்டிருக்கும் போது, அதைப் பற்றித் தனது எழுத்தில் வெளியிட லூக்கா வேண்டுமென்றே தவிர்த்ததாகத் தெரிகிறது. பவுல் கொரிந்துவிற்கு மேற்கொண்ட துக்ககரமான சந்திப்பைக் குறித்து அப்போஸ்தலர் நடபடிகளின் படைப்பாளர் அறிந்திருந்தாரானால், அவர் அதைப் பற்றிய எந்தக் குறிப்பையும், வேண்டுமென்றே எழுதாமல் விட்டிருக்கலாம் எனத் தெரிகிறது.

வசனம் 8. கொரிந்துவிலுள்ள சபையின் நலகாரியங்களைவிட அதிகமானவைகளைப் பற்றிய அக்கறை பவுலிடம் குடி கொண்டிருந்தது. அவர் 1 கொரிந்தியர் நிருபத்தை எழுதியபோது, அவர் எபேசுவில் பணியில் ஈடுபட்டிருந்தார். இந்த எபேசு நகரம் கொரிந்துவோடு ஒப்பிடத்தக்கதான அளவிலும், வணிகமுக்கியத்து வத்தையும் பெற்றிருந்தது. பெந்தெகொஸ்தே பண்டிகையின் முன்பாக எவ்வளவு நாட்கள் முன்னதாக தாம் அங்கு காணப்பட வேண்டும். என்றோ, தாம் பெந்தெகொஸ்தே நாள் வரை எபேசுவில் ஏன் தரித்திருக்க வேண்டும் என்பதைப் பற்றியோ அவர் எதுவும் சொல்லவில்லை. அப்போஸ்தலர் நடபடிகளின் விபரங்கள் பல்வேறு கருத்துகளை வெளிப்படுத்துகின்றன.

முதலாவதானது, தன்னைப்பற்றிய எதிர்ப்பு எண்ணம் புற இனத்தவரிடமும், மனமாற்றம் பெறாத யூதர்களிடமும் வளர்ந்து கொண்டிருந்ததைக் கண்டு கொண்டிருக்கலாம் (காண்க 2 கொரி. 1:8). அவ்வாறான போர் முறையான சமயங்களில், ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் தாம் செய்து கொண்டிருந்த பணியிலிருந்து விலகி, திருச்சபையின் பணியை திறமையுள்ள, தாம் பயிற்சி அளித்திருந்த தலைவர்களிடம் விட்டுவிடுவது சாலச் சிறந்ததாக அவருக்குக் காணப்பட்டது. காலத்தைத் திட்டமிடுவது மிகமுக்கியமானதாகும். எபேசுவில் அவரது பணி குறைந்து கொண்டிருந்தது, ஆயினும் விரைவாக அவர் அதைவிட்டுச் செல்லப்பிரியப்படவில்லை.

இரண்டாவதானது யூதர்களின் பண்டிகையான பெந்தெ கொஸ்து பஸ்காவிற்சுப்பின் ஐம்பது நாட்களில் நடைபெறும். பெரும்பாலும் அது மே மாதத்தின் மத்திய நாட்களில் காணப்படும். பவுல் எபேசுவை மே மாதத்தின் நடுப்பகுதியில் விட்டுச் சென்றாரானால், அவர் மக்கெதோனியா சபைகளுக்கு பயணம் செய்வதற்கு ஏறக்குறைய ஒரு வருடம் அவருக்குக் கிடைத்திருக்கும், அதன் பின்னர் அவர் கொரிந்து பட்டணத்தில்; குளிர்காலத்தை செலவிட்டிருக்கலாம். தொடர்ந்த வருடத்தின் பெந்தெகொஸ்தே பண்டிகையின் முன்னதாக எருசலேம் செல்வதற்கு மத்தியதரைக் கடலின் பயணம் சரியான சமயத்தில் திரும்பத் தொடங்கப்படும். பெந்தெகொஸ்தே என்பது மிகமுக்கியமானதும், பெரிய அளவில் ஆசரிக்கப்படுவதுமான ஒரு பண்டிகையாகும். அந்த சமயத்தில், ரோமரின் உலகில் காணப்படும் யூதர் அனைவரும் எருசலேமில் கூடி வருவார்கள். முக்கியமாக, யூதக்கிறிஸ்தவர்களுக்கு இந்த நாள் மிகச்சிறப்பான ஆவல் கொண்டதாக இருந்தது; ஏனெனில் அந்த நாள் சவிசேஷம் பிரசங்கிக்கப்படுவதின் முதல் நினைவு நாளாகவும் திருச்சபை தோன்றிய நாளாகவும் அறியப்பட்டிருந்தது (அப். 2:1, 41). பெந்தெகொஸ்து நாளில் பவுல் எருசலேமைச் சென்றடைந்த போது, நல்ல எண்ணிக்கையிலான யூதக்கிறிஸ்தவர்களின் சமூகம் அங்கு காணப்படுவதான எதிர்பார்ப்பு அவரிடம் உண்டாயிருந்தது (அப். 21:20).

வசனம் 9. பவுல் எபேசுவைவிட்டுச் செல்லத் தயங்கியதின் மூன்றாவதான காரணி கொரிந்துவில் ஒரு சில வாரங்கள் பார்வை சந்திப்பு செய்யும் படியாகக்கூட என்னவாயிருக்கும் என்பதில், எபேசுவில் அவரின் பணி வெற்றியாக அமையவேண்டும் என்பதற்கான அவசர நிலையும் ஒன்றாகும். “ஆசியாவில் தங்கியிருந்த யூதரும் கிரேக்கருமாகிய எல்லாரும் கர்த்தரின் வசனத்தைக் கேட்டார்கள்” (அப். 19:10) என்று அப்போஸ்தலர் நடபடிகளில் எழுதியுள்ளது. “ஆசியா” என்பது நவீன கால துருக்கியின் மத்திய மேற்குப் பாகத்தில் அமைந்துள்ள ரோமரின் ஆளுகைப் பகுதியின் பெயராகும். எபேசுவைத்

தொடர்ந்து, சர்தை, பெர்கமு, மிலேத்து, ஸ்மிர்னா என்ற முக்கியப் பட்டணங்களும் அதன் எல்லைகளுக்குள் அடங்கி யிருந்தன. குறிப்பாகச் சொல்லக்கூடிய அளவிலான வெற்றி யோடுகூட அங்கு **அநேக எதிர்ப்பாளர்களும்** காணப்பட்டார்கள். தெமேத்திரியு என்ற தட்டான் அங்குதான் கிறிஸ்தவத்தை எதிர்த்து நின்றான் (அப். 19:24). அப்போஸ்தலன் எதிர்பார்த்திருந்ததை விட அதிகமான ஆபத்துகள் நேரிடலாம் என்பதான நிகழ்வுகள், எபேசுவில் அப்போஸ்தலனை, அவர் கொரிந்துவிற்கு இந்தக் கடிதத்தை எழுதியபோது, எதிர்கொண்டிருந்தன (காண்க 2 கொரி. 1:9).

பவுல், தான் கொரிந்துவில் செய்து கொண்டிருந்ததைவிட அதிக காலம், எபேசுவில் ஊழியம் செய்தார் (காண்க அப். 18:11; 20:31). அப்போஸ்தலர் நடபடிகளின் காலத்துக்கும், கொரிந்தியருக்கு எழுதின நிருபங்களினிடையிலும் நடந்தவைகளைக் குறித்த எபேசு சபையின் காரியங்களைப் பற்றியிருந்த விபரங்களும் வாசகர் களுக்கு அறியப்படவில்லை. கொரிந்தியருக்கு எழுதின கடிதங் களுக்கு மாறாக, எபேசியருக்கு எழுதின கடிதத்தில், அந்த நகரத் திலுள்ள சபையைப் பற்றிய எந்தத் தகவலும் சொல்லப்படவில்லை. எபேசுவின் திருச்சபையைக் குறித்த நமது குறைவான அறிவு, பவுல் அந்தக் கடிதத்தை ஆசியாவின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் சுற்றுவிடும் படியாக எழுதினார் என்று எண்ணும்படியாக அறிஞர்கள் தூண்டப்படுவதற்கான காரணத்தைக் கூறுகிறது, “எபேசு” என்ற பெயர் அந்தக் கடிதத்தோடு இணைக்கப்பட்டுள்ளது. ஏனென்றால், அது அந்த ஆளுகைப்பகுதியின் முதன்மை நகரமாகும். எனினும் ஆரம்ப நாட்களில் மிக மதிப்புபெற்றிருந்த கையெழுத்துப் பிரதி களின் துவக்க வசனங்களில் இந்த நகரத்தைப் பற்றிய எந்தக் குறிப்பும் காணப்படவில்லை என்பதை நாம் அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.²

தீமோத்தேயும் அப்பொல்லோவும் (16:10-12)

¹⁰தீமோத்தேயு உங்களிடத்திற்கு வந்தானேயாகில், அவன் உங்களிடத்தில் பயமில்லாமலிருக்கப் பாருங்கள்; என்னைப் போல அவனும் கர்த்தருடைய கிரியையை நடப்பிக்கிறானே. ¹¹ஆன படியினால் ஒருவனும் அவனை அற்பமாய் எண்ணாதிருப்பானாக; சகோதரரோடேகூட அவன் வருகிறதற்கு நான் காத்திருக்கிற படியால், என்னிடத்தில் வரும்படிக்கு அவனைச் சமாதானத்தோடே வழிவிட்டனுப்புங்கள். ¹²சகோதரனாகிய அப்பொல்லோவைக் குறித்தோவெனில், சகோதரரோடேகூட உங்களிடத்தில் வரும் படிக்கு அவனை மிகவும் வேண்டிக்கொண்டேன்; ஆகிலும் இப்பொழுது வர அவனுக்கு மனதில்லை; அவனுக்கு தற்சமயம் உண்டாயிருக்கும்போது வருவான்.

வசனம் 10. கிறிஸ்தவர்களுக்கு வழிகாட்டுதலும், தலைமையும் வழங்குவதில் பவுல் தனிமையாயிருக்கவில்லை. அவரது கடிதங்கள் இறுதி வசனங்களில் அப்போஸ்தலனின் பணி மற்றும் உடன் பணியாளர்களின் ஒத்தாசை பற்றிய குறிப்பு உள்ளது. இந்த தனி நபர்களின் பெயர்களை எடுத்துக் கூறும் செயலில் அவர் கொரிந்தியரை விசுவாசத்தில் உறுதியாயிருக்கவும் அவர்கள் அறிக்கை செய்த விசுவாசத்தை நீர்த்துப்போகச் செய்யும் போதகங்களை எதிர்த்து நிற்கவும் ஊக்குவித்தார்.

பவுலின் பயணத்தோழர்கள் மத்தியில் தீமோத்தேயு மிக பலன் கொடுப்பவரும், அதிக உண்மையானவரும், மிக நல்ல விதத்தில் பற்று வைக்கத் தகுதி பெற்றவருமாயிருந்தார் (காண்க பிலி. 2:19-22). பிறர் யாவரையும் விட அதிகமாக அவர் பவுலின் கடிதங்களில் இடம் பெற்றிருந்தார். 1 கொரிந்தியரில் அவரது பெயர் காணப் படுவது இது இரண்டாம் தரமாகும் (காண்க 4:17), ஆனால் இந்தக் கடிதத்தின் வாழ்த்துப்பகுதியில் அவர் பவுலோடு இணையவில்லை. தீமோத்தேயு பவுலோடு இணைந்து திருப்பணியில் ஈடுபட்ட சந்தர்ப்பங்களைக் குறித்து, பவுல் எழுதியுள்ளார். அவர் கலாத்தியா ஆளுகைப் பகுதியில் பிறந்தவர், அநேகமாக அவர் லீஸ்தீரா பட்டணத்தைச் சேர்ந்தவராயிருக்கலாம் (அப். 16:1, 2).³ பின்னாட்களில் அவர் அப்போஸ்தலனின் தூதுச் செய்தியாளராக பலவேளைகளில் செயல்பட்டார் (காண்க அப். 19:22).

பவுல் எபேசுவில் பணியில் ஈடுபட்டிருந்தபோது தீமோத்தேயுவோடு தொடர்புள்ள நிகழ்வுகளின் காலவரிசையை திரும்பக் கட்டமைப்பது கடினமானதொன்றாகும். ஆயினும், மக்கெதோனியா, அகாயா போன்ற நாடுகளுக்கான பயணம் கொரிந்துவில் முடிவடைந்து விடும் பட்சத்தில் (அப். 19:21), தீமோத்தேயுவை எரஸ்மஸ் என்பவரின் தோழமையில் காணலாம். “எரஸ்மஸ்” கிரேக்கர் மத்தியில் ஓரளவு அரிதான பெயராகும். ஆகவே அந்த ஒரே பெயரைக் கொண்டவர் கொரிந்துவில் காணப்பட நியாயமில்லை. தீமோத்தேயுவோடு எபேசுவிருந்து கொரிந்து வரை துணைக்கு வந்தவர் பெயர் ரோமர் 16:23ல் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

தீமோத்தேயு கொரிந்து பட்டணத்திற்குச் சென்ற போது, பயப்படும்படியான சந்தர்ப்பம் ஏற்பட வாய்ப்பிருந்ததைப் பற்றிய விபரங்களைக் குறித்து பவுல் பேச முனையவில்லை. ஆயினும், 1 கொரிந்தியர் 4:17 அதற்கான ஒரு துப்பு கிடைக்கலாம். அவர் அமைதியான ஒரு முக பாவனையைக் கொண்டிருந்தார் என்று அவரைப் பற்றிய எண்ணம் உள்ளது (1 தீமோ. 4:12). அதனால் கொரிந்துவிலுள்ள குழுவும் எதிர்ப்பாளர்களை எதிர்கொள்ள அவருக்குக் கடினமாகக் காணப்பட்டது. இதன் ஆதாரம் நிச்சயமற்ற தாயிருந்தது, கொரிந்துவிலுள்ள சபை பல்வேறு முடிவான

பிரச்சினைகளால் நோய் கொண்டிருந்ததால், தீமோத்தேயுவைப் போன்ற இளைஞர்களுக்கு, மாற்றங்கள் கொண்டு வர ஏதுவாக திருச்சபையின் உள்ளிருந்து ஆதரவு கிடைப்பது கடினமாயிருந்தது. தீமோத்தேயு தனது உயிரைப் பற்றிய பயம் கொண்டிருப்பார் என பவுல் எதிர்பார்க்கவே இல்லையென்றாலும், அவர் சச்சரவுகளில் தலையிடுவதற்கும், கடவுளிடமிருந்து திருச்சபைக்காக அதிகார பூர்வ வார்த்தைகளை அருளவும் தனது பங்கைக் கொண்டிருக்க வேண்டுமென்றால், அவருக்குத் சபையிலிருந்து மதிப்பும் ஆதரவும் கிடைக்கப் பெற வேண்டும். பவுல் தனது தோழரைப் பற்றிக் கூறினது, ... **என்னைப்போல அவனும் கர்த்தருடைய கிரியையை நடப்பிக்கிறானே.**

வசனம் 11. இதன் மூலம் பெறப்படும் தெளிவான உய்வு என்னவெனில், பவுல் கொரிந்தியருக்கான தனது முதல் கடிதம் போய்ச் சேர்ந்திருக்கும் எனவும், தீமோத்தேயு அங்கு போய்ச் சேருமுன்பே அது வாசிக்கப்பட்டிருக்கும் எனவும் எதிர்பார்த்தார். அவர் இன்னும் கொரிந்துவிற்கு வரவில்லை, ஆனால் திருச்சபை அவர் சில மாதங்களில், ஏன் சில வாரங்களில்கூட வருவார் என்று எதிர்பார்த்திருக்கலாம் (காண்க 4:17). 1 கொரிந்தியர் நிருபத்தை சபையில் சென்று கொடுத்தவர் தீமோத்தேயுவாக இருக்க முடியாது. திருச்சபை தீமோத்தேயுவிடம், பயமின்றியிருக்க வேண்டும் என்று சொன்ன வேண்டுகலோடு, பவுல் சகோதரர்களிடம் அவனை நல்ல மரியாதையோடு (அவனது திருப் பணிக்கு ஏற்றதான விதத்தில்) நடத்தும்படியாகவும் சகோதரரை அறிவுறுத்தினார். ஒருவனும் அவனை அற்பமாய் எண்ணாதிருப்பானாக (ὐτὸν ἔξουθενῆσαι, *auton exouthenēsē*) என்று பவுல் எழுதினார். “அவனை” என்ற சார்பு சொல்லினால் அந்த வார்த்தைக்கு பலமூட்டப்படுகிறது. இதன் பொருள் என்னவெனில், அவனது கடவுளால் அபிஷேகம் அவனது பெற்ற பணியின் ஏதுவாக, வாலிபப் பிரசங்கியான அவனை, அவன் எந்த மரியாதைக்கும் தகுதி உள்ளவனல்ல என்ற எண்ணங் கொள்ளாமல், அவனை வெறுக்கத்தக்க விதத்தில் நடத்துவிடப்பதைத் தவிர்க்க வேண்டும்.

பவுலின் எழுத்துக்களின் உடனடி பொறுப்புகளுக்கு வெளியே அவரது வாழ்க்கையில் வேறு அநேக காரியங்கள் நடந்து கொண்டிருப்பதை நினைவுபடுத்தும் வார்த்தைகள்; தொடர்ந்து காணப்பட்டன. அவர் கொரிந்தியரிடம், தீமோத்தேயுவிற்குச் செவி கொடுக்கவும், அவனை மதிப்போடு நடத்தவும், அவன் தனது பயணத்தை நல்லபடியாக முடிக்க வேண்டி அவனுக்குத் தேவையானவைகளை வழங்கும் படியாகவும், வலியுறுத்தி வந்தார். பவுல் குறிப்பிட்ட **சகோதரர்** என்பவர்கள், அவரது தோழனான தீமோத்தேயுவோடு கூட வந்தவர்களாயிருக்கலாம் அல்லது எபேசுவில் அவரோடிருந்தவர்களாயிருக்கலாம். “நானும் என் நோடுள்ள

சகோதரரும் அவனை எதிர் பார்த்திருக்கிறோம்” இந்த மனிதர்களை அடையாளம் காண நாடும் முயற்சிகள் தென் பட்டாலும், அது ஊகமாகவே காணப்படும்.

வசனம் 12. கொரிந்தியருக்கு எழுதின கடிதத்தில் அவரது கடிதத்தின் 4-ம் அத்தியாயத்திற்குப்பிறகு, அப்பொல்லோவைப்பற்றி பவுல் எதையும் கூறக்காணவில்லை. கடிதத்தின் இறுதிப்பகுதியில் கூடுதலான ஒரு காரியத்தை தெளிவாக்கும்படியாக அப்போஸ் தலன் விரும்பினார். கொரிந்துவில் சிலகாலம் செலவழித்த பின்பாக, அலெக்சாண்டிரியாவின் யூதக் கிறிஸ்தவன் தன் போக்கில் சென்றுவிட்டான். அவன் எபேசுவுக்குத் திரும்பியிருந்தானானால், அது அவருக்கும் பவுலுக்கும் இடையில் கொரிந்துவில் நடந்த காரியங்களைக் குறித்து விவாதிக்க நல்ல தருணமாய் அமைந்திருக்கும். அது அவரது விருப்பமாயிருந்ததோ என்னவோ, பவுலை அப்பொல்லோவுக்கு எதிராக நிறுத்தும்படியான கொரிந்துவில் காணப்பட்ட முரண்பாடுகளை கட்சிப்பிரிவினையின் ஆவியாக அடையாளம் கண்டுகொள்ள முடிந்தது. அவ்வாறான எந்தவித சச்சரவுகளிலும் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொள்ள பவுல் மறுத்தார். கொரிந்தியர் தாங்கள் யாவருக்கும் பொதுவான கர்த்தரையே சேவிக்கிறோம் என்பதை அறிந்து கொள்ள வேண்டும் எனவும், அவனவன் தன்தன் மாதிரியில் அதைக் கண்டுகொள்ள வேண்டும் எனவும், அவர் எண்ணங் கொண்டிருந்தார் (3:5-7).

அப்பொல்லோ பவுலுக்குக் கட்டுப்பட்டவரல்ல என்பது தெளிவு பெறுகிறது. அப்பொல்லோ கொரிந்துவில் வந்து தன்னைக் காண்பிக்க வேண்டும் என்று அவருக்குக் கட்டளையிடுவதற்கான அப்போஸ்தல அதிகாரத்தை பவுல் பிரயோகிக்கவில்லை. பேராய முறையான சபை அரசாண்மை அங்கு காணப்பட்டிருக்கவில்லை. பவுல் கூறிய ஒரே காரியம், **உங்களிடத்தில் வரும்படிக்கு அவனை மிகவும் வேண்டிக் கொண்டேன்** (πολλῶν, *polla*). அவர் அர்த்தம் கொண்டிருந்தது “நான் அவனை மறுபடியும் மறுபடியும் ஊக்கு வித்தேன்” என்றோ “என்னிடம் உள்ள எல்லாவித வற்புறுத்தும் கருவிகள் மூலமாகவும் நான் அவனை உற்சாகப்படுத்தினேன்” என்றோ இருக்கலாம். அப்பொல்லோவோடு சேர்ந்து கொரிந்து விற்குச் செல்லும்படியாக பவுல் கட்டாயப்படுத்திய “சகோதரர்கள்” என்பவர்கள் ஸ்தேவான், பொர்த்துனாத்து, அகாயுக்கு முதலான வர்கள் (16:17); அவர்களே கொரிந்துவிலிருந்து பவுலுக்கு கடிதத்தை எடுத்து வந்து கொடுத்தவர்கள் (7:1). பவுலிடமிருந்துள்ள கடிதத்தைத் திரும்ப கொரிந்துவிலுள்ள சபையாருக்கு எடுத்துச் சென்றவர்களும் இவர்களே. சபையில் குழம்பிய நிலையில் காணப்பட்டிருந்த சச்சரவுகளிலிருந்து தன்னை தூரத்தில் நிறுத்திக் கொள்வதையே அப்பொல்லோ விரும்பினார். காரணங்கள் எதுவாயிருந்தாலும், **தற்போது வருவது அவரைப் பொறுத்தமட்டில்**

கொஞ்சங்கூட விருப்பமில்லாத காரியமாகும், என பவுல் விளம்பினார். ஆனபோதிலும் அவர் தனது வாசகர்களிடம், அப்பொல்லோ தனக்கு வாய்ப்பு ஏற்படும் போது அங்கு வருவார் என உறுதியாகக் கூறினார். அந்த அறிஞர் எப்போதாவது கொரிந்துவிற்குத் திரும்பிவந்தாரா என்பதும், கிரேக்கம், ஆசியா என்ற நாடுகளின் சபைகளில் அவர் என்ன பணியாற்றினார் என்பதும் நமக்கு அறியப்படாமலேயே உள்ளது.

பலமான நற்செயலுக்கான தூண்டுதல் (16:13, 14)

13விழித்திருங்கள், விசுவாசத்தினாலே நிலைத்திருங்கள், புருஷராயிருங்கள், திடன்கொள்ளுங்கள். **14**உங்கள் காரியங்களெல்லாம் அன்போடே செய்யப்படக்கடவது.

சுருக்கமான நான்கு நற்செயல்களுக்கான தூண்டுதல் தொடர்களின் மூலமாக, பவுல் தனது ஆவல்களையும், கொரிந்திய சபையாருக்கான அவரது ஜெப வேண்டுகலையும் சுருக்கமாக எழுதி வைத்தார். அவ்வாறான அவரது அறிவுறுத்தல்களை அவர்கள் செவிகொடுத்துக் கேட்டிருந்தார்களானால், அது அவரது கடிதங்களில் காணப்பட்ட அறிவுரைகளை அவர்கள் பின்பற்றியதாகக் காணப்படும். ஆனால் தனிப்பட்ட ஒவ்வொருவருக்கான அறிவுறுத்தலையும் அப்போஸ்தலன் எடுத்துக் கூறிய காரியங்களோடு இணைத்துச் சொல்ல விழையும்போது அது எந்தப்பலனையும் அளிக்காது.

வசனம் 13. சபையாரை விழித்திருங்கள் (γρηγορέω, *gregoreō*) என்று அவர் கூறினார். கர்த்தர் திரும்பி வரும் காரியத்தைக் குறித்து விழிப்போடு காணப்படும் நிலையைக் குறித்துக் கூறுவதற்காக இந்த வார்த்தை சிலபொழுதுகளில் பிரயோகிக்கப்படுகிறது (மாற்கு 13:35; 1 தெச. 5:6). ஆனால் இங்கே சொல்லப்பட்டது *parousia*

என்பதான அந்த நிகழ்வு பவுலின் மனதில் காணப்பட்டது அல்ல. சில சமயங்களில் அந்த வார்த்தையின் உள்ளான பொருள், முற்றிலும் விழிப்போடு காணப்படுவது என்பதாக இருக்கலாம் (கொலோ. 4:2). அவரது பிற கண்டிப்புகளின் வெளிச்சத்தில், அப்போஸ்தலன் கிறிஸ்தவர்களை பிளவுகள் பெருமையான எண்ணங்கள், போட்டி பொறாமைகள், மாமிச இச்சைகள், பிசாசுகளின் தந்திரங்கள் போன்றவைகளுக்கு எதிராகத் தங்களைக் காத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதை எச்சரிக்கும் வண்ணமாக பிரயோகித் திருக்கலாம் (காண்க 2 கொரி. 12:20;

1 பேதுரு 5:8).

விசுவாசத்தில் உறுதியாக நிற்பது என்பதன் பொருள் என்ன

வென்றால் அப்போஸ்தலப் போதனைகளை உறுதியாகப்பிடித்துக் கொள்வது என்பதாகும். இதை வேறுவிதமாக அல்லது எதிர் மறையாகக் கூறும்போது, கிறிஸ்தவப் போதனைகள் மற்றும் அறநெறிமுறைகள் பற்றிய சபையின் பக்திநெறிகளோடு மோதும் ஞானம் என்கிற பெயரில் சொல்லப்படும் பிரச்சாரங்களைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்று பொருள் கொள்ளலாம் (காண்க 2 தெச. 2:15). புதிய ஏற்பாட்டின் இந்த இடத்தில் மட்டும் காணப்படும் ஒரு பதத்தைப் பிரயோகித்து அப்போஸ்தலன் கொரிந்தியக் கிறிஸ்தவர்களை “புருஷராக”ச் செயல்படும்படியாக வலியுறுத்துகிறார் (ἀνδρῖζομαι, *andrizomai*). கொள்கையோடுகூடிய நற்செயலுக்கான ஒரு அழைப்பாக, ஆண்வர்க்கத்தின் குணாதிசயங்களைக் குறிக்கும் படியாகச் சொல்லப்பட்டதாக இந்தப் பதத்தைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அவர்கள் குழந்தைகளைப் போன்று பாவனை காட்டுவதும், சண்டை பண்ணுவதும் வேண்டாம் என்றும், துணிவோடும், யதார்த்தமான முறையிலும் அவர்கள் சமுதாயத்தில் காணப்பட்ட மாமிசப்பிரகாரமான பாவங்களையும், விக்கிரக ஆராதனையையும், பிற பல பாவங்களையும் பற்றிய அறிவைப் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்பதையும் வலியுறுத்துவதாக உள்ளது. நல்ல தீர்மானத்தோடும், நம்பிக்கையோடும், அவ்வாறான நடத்தை களுக்கு கிறிஸ்தவர்கள் புறமுதுகு காட்ட வேண்டியதாகிறது. உறுதியாயிருங்கள் என்ற அறிவுரை, இதற்கு முன்னால் சொல்லப் பட்ட கண்டிப்பான வார்த்தைகளை அடிக் கோடிட்டு, அதற்கு மேலாகவும் முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளது. மாமிசப் பிரகாரமான சோதனைகளுக்கு எதிர்த்து நிற்கவும், உறுதியான மனநிலையும், விடாமுயற்சியும் தேவையான குணநலன்களாகும். கிறிஸ்தவ வாழ்வு என்பதில் உறுதித்தன்மை - பலம் என்பவைகளின் இடையிலான ஒரு துல்லியமான சமநிலை தேவையாயிருக்கிறது. அந்த நிலையில், தேவையும், சாந்தமும், சகிப்புத்தன்மையும் சாத்தியமாகக் காணப்படும்.

வசனம் 14. இயேசுவின் மாதிரியைப் பின்பற்றி (எ.கா மாற்கு 12:29-31) பவுல் கிறிஸ்தவர்களுக்கு உறுதி அளித்துக் கூறியது: அவர்கள் என்னவாயிருந்தாலும், என்ன செய்தாலும், தெய்வீக வாழ்வின் தன்மையை இடைகட்டிக் கொள்ளும் விசையாக, அவர்கள் அன்பை அணைத்துக் கொள்வதை விட்டுவிடக் கூடாது. அத்தியாயம் 13ல், அன்பே கிறிஸ்தவ வாழ்வின் அஸ்திவாரம் என்பதை அப்போஸ்தலன் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார். கொரிந்து சபையில் காணப்பட்ட எல்லா இடறல்கள், பிரச்சினைகள் மத்தியிலும் 16:13, 14ல் சொல்லப்பட்டுள்ள அறிவுறுத்தல்களை (நற்செயலுக்கான தூண்டுதல்), கிறிஸ்துவில் வளரும்படியான மையப் பொருளாக பவுல் எடுத்துக் கூறினார்.

இந்த வார்த்தைகளின் மூலமாக, 1 கொரிந்தியர் நிருபம், அதன்

ஆரம்ப வசனங்களின் தொனியோடு முடிவடைகிறது. 1:10ல் அப்போஸ்தலன் தனது வாசகர்களை “பிரிவினை காணப் படாதிருக்கவும்,” “ஒருவரோடொருவர் ஒத்துப்போகவும்,” அதே சமயம், “ஒரே மனிதாக, ஒரே நியாயத்தீர்ப்பின்படி பூரணப் படவும்” வேண்டிக் கொள்கிறார். 1:10 வசனத்தை ஒரு கட்டுரைக் கூற்றாக நாம் எடுத்துக் கொண்டோமானால், 16:14ன் வசனம் அந்தக் கட்டுரைக் கூற்றின் மறு கூற்றாகச் செயல்படுகிறது. உங்கள் காரியங்களெல்லாம் அன்போடே செய்யப்படக்கடவது. இந்த வார்த் தைகளை உயர்மாதிரியான கண்டிப்பான கருத்துக் கூற்றுகளாக அமைத்துக் கொள்ளலாம்.

ஸ்தேவான், பொர்த்துனாத்து, அகாயுக்கு (16:15-18)

¹⁵சகோதரரே, ஸ்தேவானுடைய வீட்டார் அகாயா நாட்டிலே முதற்பலனானவர்களென்றும், பரிசுத்தவான்களுக்கு ஊழியஞ் செய்யும்படிக்குத் தங்களை ஒப்புவித்திருக்கிறார்களென்றும் அறிந்திருக்கிறீர்களே. ¹⁶இப்படிப்பட்டவர்களுக்கும், உடன் வேலையாட்களாய்ப் பிரயாசப்படுகிற மற்ற யாவருக்கும் நீங்கள் கீழ்ப்படிந்திருக்க வேண்டுமென்று உங்களுக்குப் புத்தி சொல்லுகிறேன். ¹⁷ஸ்தேவான், பொர்த்துனாத்து, அகாயுக்கு என்பவர்கள் வந்ததற்காகச் சந்தோஷமாயிருக்கிறேன், நீங்கள் எனக்குச் செய்ய வேண்டியதாயிருந்ததை அவர்கள் செய்திருக்கிறார் கள். ¹⁸அவர்கள் என் ஆவிக்கும் உங்கள் ஆவிக்கும் ஆறுதல் செய்தார்கள்; இப்படிப்பட்டவர்களை அங்கீகாரம் பண்ணுங்கள்.”

வசனம் 15. எந்த சபைக் கூடுகையிலும், எடுத்துக் காட்டுகளின் படி வழிநடத்துபவர் சிலர் காணப்படுவார்கள். கொரிந்திய சபையினருக்கு முன்பாக ஸ்தேவானின் வீட்டாரை மாதிரியாகக் காண்பிக்கிறார். அவர்களை அவர் தனது சொந்தக்கைகளால் ஞானஸ்நானம் கொடுத்திருந்தார் (1:16). இந்தக் குடும்பத்தின் அங்கத்தினர் அகாயாவில் முதற்பலனானவர்கள் என்பதில் அவர்கள் கொரிந்துவின் பகுதிகளில் பவுலினால் முதன் முதலாவது மனமாற்றம் பெற்ற வர்களில் ஒருவராகக் காணப்பட்டார்கள். கிரேக்கத் தீபகற்பத்தின் தென்பகுதியில் காணப்பட்ட அகாயா ரோம ஆளுகைப்பகுதியின் ஒரு பெரிய இடமாகும். இதில் அத்தேனே (ஏதென்ஸ்) போன்ற நகரங்கள் கொரிந்து நிலப்பகுதியின் வடபாகத்தில் அமைந்திருந்தன. வடபாகத்திலுள்ள அகாயாவும் மக்கெதோனியாவும் கிரேக்க தேசத்தின் ரோம நிர்வாக மாவட்டங்களைக் கொண்டிருந்தன. எல்கைகளும் அமைவுகளும் பேரரசைப் பொறுத்து மாறுதல் பெற்றிருந்தன. பவுல் அந்த நகரத்துக்குச் சென்றிருந்தபோது அகாயாவிற்கான ரோம நிர்வாகப் பகுதியின் இருக்கை

கொரிந்துவாயிருந்தது. அகாயாவில் முதன் முதலாக கிறிஸ்தவர்களானவர்களில் ஸ்தேவானும், அவனது வீட்டாரும் மட்டும் அடங்கியிருக்கவில்லை (காண்க அப். 17:34); முதற் கணிகளில் அவர்களும் ஒருவராயிருந்தார்கள்.

“முதற்கணிகள்” என்பதில் ஸ்தேவானும் அவன் வீட்டாரும் மனம்மாறியது, பிறர் பலரும் கூட சுவிசேஷத்துக்குக் கீழ்ப்படிவார்கள் என்பதைக் குறிக்கிறது. அதுபோலவே, கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதலும் மேலும் அநேகர் கிருபைக்குள் வருவதை நிச்சயப்படுத்துகிறது (15:23). ஏஜியன் கடலுக்குக் குறுக்கான ஆசியாவின் ஆளுகைப்பகுதிகளில், பவுல் இதை அதிக நிச்சயமாக நம்பியிருந்தார். எபினைத்து என்பவர் அந்தப்பகுதியின் “கிறிஸ்துவுக்குள்ளான முதற்கணியாக” மதிக்கப்பட்டிருந்தார் என அவர் கூறினார் (ரோமர் 16:5). ஸ்தேவானின் வீட்டார் ஆரம்பத்திலிருந்தே தங்களைக் கடவுளின் ஊழியக்காரர் என்றும் அவருடைய சபையின் சேவகர் என்றும் காண்பித்துக் கொண்டார்கள். அந்த நகரத்திலுள்ள கிறிஸ்தவர்கள் அனைவரும் அவர்களிடமிருந்து கற்றுக் கொள்ளலாம். பிற எல்லாகாரியங்களிலும், ஒரு சபையின் ஒற்றுமைக்கான வழிநிலையான தெய்வீக தலைமைத்துவம் என்பதை பவுல் சுட்டிக் காட்டினார்.

சபையானது அப்போஸ்தல போதகத்துக்கு உண்மையாயிருக்க வேண்டுமானால், ஒழுக்கம் தேவையாயிருக்கிறது. முதல் நூற்றாண்டு சபைகள், நவீன காலத்தைப் போலவே, ஒழுக்க நிலையில் காணப்படவும், உறுதியாகவும் உண்மையாகவும் இருக்கவும் தலைமைத்துவம் தேவையாயிருந்தது (16:13). கொரிந்து வில், சபை நல்ல திசைகாட்டுதலுக்கும், வழிகாட்டுதலுக்கும் நாடும்படியானவர் ஸ்தேவான் என்பவரே. அவர் விசுவாசத்தில் வேரூன்றி, கிறிஸ்துவிலான அவரது அன்பில் தீர்மானமாயிருந்தார். ஒரு அரசாங்கம் ஒரே ஆவிக்காகச் செயல்பட வேண்டும் என்பதை உறுதிப்படுத்த, போர்வீரர்களும், காவல் வீரர்களும், பட்டயத்தின் துணையோடு கீழ்ப்படிதலைக் கட்டாயப்படுத்தலாம். பணத்தைத் தங்களது அதிகாரமாக எடுத்துக் கொண்டு, ஒரு செயல் வீரரை அதன் உரிமையைக் கோரும்படியாக ஒரு கழகம் கட்டாயப்படுத்தலாம். சபைகளில், கீழ்ப்படிதலும், அடங்கிநடத்தலும் அதிக நன்மை பயக்கும். குணநலன்களின் மூலமாகவே தலைமைத்துவம் நடத்தப்படுகிறது. நல்ல நடத்தை காண்பிப்பதின் மூலமாக நற் குணத்தின் மூலமாக விளையும் மரியாதை பெறப்படுகிறது.

வசனம் 16. தீமோத்தேயுவின் முதலாம் இரண்டாம் நிருபங்களும், தீத்துவுக்கு எழுதிய நிருபமும், தலைமைத்துவத்தை சபை தேடும் தகுதியுள்ள நபர்களின் விளக்கமான திசை காட்டுதலைக் குறித்து விபரங்களை வழங்குகிறது (காண்க 1 தீமோ. 3; தீத்து. 1).

அப்போஸ்தலர் நடபடிகளில் எழுதியுள்ளபடி, பவுலும் பர்னபாவும், அவர்கள் நிலைபெற்ற சில காலங்களிலேயே சபைகளில் மூப்பர்களை ஏற்படுத்தினார்கள் (அப். 14:23). அப்போஸ்தலன் தெசலோனிக்கேயரை கர்த்தருக்குள் உங்களை விசாரணை செய்கிறவர்களாயிருந்து உங்களுக்குப் புத்தி சொல்லுகிறவர்களை நீங்கள் மதித்து (1 தெச. 5:12, 13) என்று வலியுறுத்துகிறார். பிலிப்பியருக்கு எழுதின கடிதம் பரிசுத்தவான்களுக்காக எழுதப்பட்டதாகக் தெரிகிறது - “பிலிப்பிட்டணத்தில் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள்ளான பரிசுத்தவான்கள் அனைவருக்கும், கண்காணிகளுக்கும் உதவிக்காரருக்கும்” (பிலி. 1:1). பவுல் தொடர்ந்து அலுவலக தலைமைத்துவப்பணியில் சேவை செய்யும் படியாக மக்களை நியமித்தார் என்று நினைத்துக் கொள்வது அதிகப்படியானது அல்ல. ஸ்தேவானைக் குறித்த அவரது கண்டிப்பு - மற்ற யாவருக்கும் நீங்கள் கீழ்ப்படிந்திருக்க வேண்டுமென்று உங்களுக்குப் புத்தி சொல்லுகிறேன் எல்லா சபைகளிலும் வழிகாட்டுதலுக்கும், தலைமைத்துவத்திற்கும் தேவையான அப்போஸ்தலக் கரிசனையின் சூழலில் புரிந்து கொள்ள வேண்டியதாகிறது.

வசனம் 17. ஸ்தேவான், பொர்த்துனாத்து, அகாயுக்கு ஆகிய மூவரும், கொரிந்துவிலுள்ள சபையிலிருந்து குழுவாக, 7:1ல் சொல்லப்பட்டுள்ள கடிதத்தோடு அனுப்பப்பட்டுள்ளார்கள் எனத் தெரிகிறது. 1 கொரிந்தியரில் சுருக்கமாகச் சொல்லப்பட்டுள்ள மேற்கண்ட வசனத்தைத்தவிர, நமக்கு அவர்களைப் பற்றிய வேறு எந்த விபரமும் அறியப்படவில்லை. “ஸ்தேவானிடம் வீட்டார்” என்று பவுல் இரண்டு தடவைகள் கூறியுள்ளார் (காண்க 16:15). அவர் இந்த வீட்டின் உறுப்பினர்களுக்கு (1:16) ஞானஸ்நானம் கொடுத்தார்; அவர்களே அகாயாவில் அவரது பணியின் முதற் பலனானவர்கள். கர்த்தரை சேவிக்கும் படியாக அவர்கள் தங்களை அர்ப்பணித்துள்ளார்கள் (16:15). ஸ்தேவான் மற்றும் சபையில் அவனது தலைமை, பொர்த்துனாத்து, அகாயுக்கு என்பவர்களின் தலைமையைவிட வேறுபட்ட மாதிரியில் அமைந்திருந்தது. முதலாவதானவர் ஓரளவு வசதி படைத்தவராயிருக்கலாம். இதற்கு மாறாக பொர்த்துனாத்து, அகாயுவுக்கு என்ற பெயர்கள் அடிமைகளுக்கான சாதாரணமான பெயர்களாகும். பொர்த்துனாத்து என்பது “அதிர்ஷ்டம் உள்ளவர்” என்றும், “அகாயுக்கு” என்பது “அகாயாவிலிருந்து” என்றும் பொருள் கொண்டுள்ளன.

பவுல் கொரிந்தியரைப் பற்றி அதிக அக்கறை கொண்டிருந்தார். இந்தத் தூதுவர்கள் நீங்கள் எனக்குச் செய்யவேண்டியதாயிருந்ததை அவர்கள் செய்திருக்கிறார்கள் என்று பவுல் கூறினார். இந்த வார்த்தைகளுக்கு என்ன பொருள் காணப்பட்டிருந்தாலும், அது நிதி உதவிகளைப் பொறுத்ததாக இல்லையென்றே சொல்லலாம்.

சுவிசேஷத்திலிருந்து தங்களது வாழ்வாதாரங்களைப் பெற்றுக் கொண்டு சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிப்பவர்களின் உரிமைகளை பவுல் காத்துக் கொண்டார் (9:14). ஆயினும் கொரிந்திய சபையிலிருந்து நிதிஉதவியைப் பெற்றுக் கொள்ள அவர் மறுத்தார் (9:15). பொருளளவான காரியங்களில் கொரிந்தியரோடு அவர் எந்தக் கட்டையும் வைத்துக் கொள்ளவில்லை, ஆனால் அவரது இருதயம் திருச்சபையோடு இணைந்து காணப்பட்டது. கொரிந்து வில் ஏற்படும் மாற்றங்களை அறியவும், அவரது சகோதர சகோதரிகளின் சரீர, ஆவிக்குரிய நன்மைகளைப் பற்றியும், அறிந்து கொள்ளவும் அவர் நாடினர். பவுலுக்குக் கடிதம் கொண்டு வந்த மனிதர்களும் கூட நல்லதும், பொல்லாததுமான செய்திகளை அவருக்கு அறிவித்திருந்தார்கள்.

வசனம் 18. அந்த மூன்று மனிதர்களை பவுல் கொரிந்தியரின் சபையில் புகழ்ந்து பேசினார். ஏனெனில், பவுல் அவர்களோடு திரும்பி அனுப்பின கடிதத்தின் வாயிலாகவும், அவர்களின் சொந்தப் புத்தியின் மூலமாகவும் சபையில் பலத்திற்கும் வளர்ச்சிக்கும் ஆதாரமாக விளங்கினார்கள். அந்த மூவரும் பவுலை உற்சாகப் படுத்தினதுபோல, கொரிந்தியரையும் உற்சாகமூட்டினார்கள். சபைத் தலைமைத்துவத்தில் பவுலின் மாதிரி ஆவியினால் வழி நடத்துவதாகவே அமைந்திருந்தது என்று எண்ணிக் கொள்வது தவறாகும். இங்கு காணப்படும் மொழி அமைப்பு, 1 தெச லோனிக்கேயர் 5:12, 13ன் அதே ஒழுங்கில் காணப்படுகிறது. சபையானது தலைவர்களை நல்ல நியாயத்தீர்ப்பில், நிலையான தன்மையிலும், அறநெறியிலும், ஆரோக்கியமான உபதேசத்திலும் நல்ல அறிக்கை பெற்று உள்ள மனிதர்களாகக் காணவேண்டும்.

1 கொரிந்தியர் 12:28ல் சொல்லப்பட்டுள்ள வரங்களின் நிர்வாகம் $\kappa\upsilon\beta\epsilon\rho\nu\gamma\sigma\epsilon\iota\varsigma$ (*kubernēseis*) உதவிகள் $\acute{\alpha}\nu\tau\iota\lambda\acute{\iota}\mu\upsilon\psi\epsilon\iota\varsigma$ (*antilempseis*) உள்ளன. அவைகள் மூப்பர்களான மேற்பார்வை செய்கிறவர் களையும் உதவிக்காரரையும் (டீக்கன்) விளக்குவதாக உள்ளது. ஒரு குறிக்கோளை நோக்கி, ஒரு குழுவினர் முனைப்பில் ஈடுபட வேண்டுமானாலும், அவர்களுக்குள் ஒற்றுமையின் ஒரு வரைமுறை காணப்பட வேண்டுமென்றாலும், தலைமைத்துவம் தேவையாயிருக்கிறது. கௌரவமும், மதிப்பும், திருச்சபையை வழி நடத்துவதின் பொறுப்பில் ஈடுபட்டு, அதை ஏற்றுக் கொள்பவர்களின் முறைகளிலேயே அடங்கியுள்ளது.

“சபைகள்” மற்றும் “சகோதரர்களிலிருந்து” வாழ்த்துக்கள்

(16:19, 20)

19ஆசியா நாட்டிலுள்ள சபையார் உங்களை வாழ்த்துகிறார்கள். ஆக்கில்லாவும் பிரிஸ்கில்லாளும் தங்கள் வீட்டிலே கூடுகிற சபையோடுங்கூடக் கர்த்தருக்குள் உங்களை மிகவும் வாழ்த்துகிறார்கள். 20சகோதரரெல்லாரும் உங்களை வாழ்த்துகிறார்கள். ஒருவரையொருவர் பரிசுத்த முத்தத்தோடே வாழ்த்துங்கள்.

வசனம் 19. பவுல் இந்த வசனங்களை எழுதிய காலத்தில் ஆசியாவில் எத்தனை சபைகள் காணப்பட்டிருந்தன என்று ஒருவர் அதிசயிக்கலாம். இங்கே “ஆசியா” என்று கருத்தில் கொள்ளப்படும் நிலப்பகுதி, நவீன துருக்கியின் மேற்குப்பகுதியில் அந்தப் பெயரில் காணப்பட்ட ரோம ஆளுகைப் பகுதியாகும். புதிய ஏற்பாட்டில் “ஆசியா” என்ற சொல் காணப்படுவது ரோம ஆளுகைப் பகுதியையே குறிக்கும்; அது ஆசியாக்கண்டத்தையோ அல்லது ஆசியா மைனரையோ குறிக்கவில்லை, எஜியன் கடலுக்குக் கிழக்காக உள்ள ரோமரின் முதல் நிர்வாக மாவட்டமே ஆசியா என்பதாகும். பெர்கமுவின் அரசன் மரித்தபிற்பாடு அது ரோமரின் கட்டுப்பாட்டில் வந்தது; அவன் தனது ஆட்சியை மக்களுக்கும் ரோமரின் செனட்டுக்கும் உயில் எழுதிவைத்திருந்தான் (கி.மு. 133). ஆசியாவின் சரித்திரப்பின்னணி கொந்தளிப்பில் காணப் பட்டிருந்தது, ஆனால் அதை ரோமர் தங்கள் ஆட்சியில் இணைத்துக் கொண்ட இருநூறு ஆண்டுகள் பிற்பாடு, ரோம ராஜ்ஜியத்துக்கு ஆசியாவிலிருந்து செல்வமும், பொருட்களும் தொடர்ந்து வழங்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்தன; அந்த பொருட்களின் மதிப்பு வேறு எந்த ஆளுகைப்பகுதிகளிலிருந்து வருவதையும் மிஞ்சிக் காணப்பட்டது. எபேசு, பெர்கமு, ஸிமிர்னா முதலானவை முதன்மை நகரங்கள். ரோம ஆளுநர் தனது வருட கால ஆளுகையை இந்தப் பகுதியில் நடத்தத் துவங்கிய போது, அவர் சட்டப்பிரகாரமாக எபேசுவில் வந்திறங்கினார்.

ஆக்கில்லாவும் பிரிஸ்கில்லாளும் அப்போஸ்தலர் நடபடிகளின் 18-ம் அதிகாரத்தில் முதன்முதலாக சொல்லப்படுகிறார்கள். அவர்கள் இருவரும் அவர்களின் உலகப்பிரகாரமான பணிகளிலும், திருச்சபை சார்ந்த பணியிலும் பவுலின் உடன் பணியாளர் ஆவர். ஆக்கில்லா பொந்து தேசத்தைச் சார்ந்தவன் எனச் சொல்லப் பட்டுள்ளது (அப். 18:2). வணிக சம்பந்தக் காரணங்களால் அவனும் அவனது மனைவியும் ரோம நகருக்கு குடிபெயர்ந்திருக்கலாம். பேரரசன் கிலவுதியா (கிளாடியஸ்) யூதர்கள் எல்லாரையும் நகரத்திலிருந்து வெளியேற்றிய போது, அவர்களும் வெளியே தள்ளப் பட்டிருக்கலாம்.⁴ இந்தத் தம்பதியர், பவுலோடு இணைந்து கொரிந்துவிலிருந்து எபேசுவுக்குப் பயணம் செய்து (அப். 18:18) இந்தக் கடவுள் எழுதிய காலம்வரை அங்கு தங்கியிருந்தார்கள். எபேசுவில் தரித்திருந்த காலத்தில், அவர்கள் அப்பொல்லோவை சந்தித்து, அவனைக் கர்த்தரின் காரியத்தில் அறிவுறுத்தினார்கள். அப்போஸ்தலர் நடபடிகளில் வரையப்பட்டுள்ள

விபரங்கள், அவரது கடிதங்களோடு எந்த இணைமுயற்சியையும் எடுத்துக் கொள்ளாத படி, அதோடு பொருத்திப் போகும்படியாக பவுலின் கடிதங்களுக்கு மேலும் விபரங்களை வழங்குகின்றன.

பின்னாலுள்ள விபரங்களில் நாம் ஆக்கில்லாவையும் பிரிஸ்கில்லாளையும் அவர்கள் வீட்டில் கூடுகிற சபையின் சூழலில் காண்கிறோம் (ரோமர் 16:3-5). அவர்கள் இருவரும் அர்ப்பணிப்பு கொண்ட கிறிஸ்தவர்களாயிருந்தார்கள். பவுல் எப்போதும் அதிகார முறையான “பிரிஸ்கா” என்ற பெயரையே பிரயோகித்தார், ஆனால் லூக்கா “பிரிஸ்கில்லா” என அழைப்பதையே விரும்பினார் (அப். 18:2, 18, 26). புதிய ஏற்பாட்டில் இந்தத் தம்பதியர் ஆறு தடைவகள் சொல்லப்பட்டுள்ள நிலையில், பிரிஸ்கில்லாளின் பெயர் நான்கு தடைவகள் முதலாவது பெற்றிருந்த இந்த வரிசை ஒழுங்கு எவ்வளவு முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்தாலும், இல்லாவிட்டாலும், பிரிஸ்கில்லா ஒரு அர்ப்பணிப்பு கொண்டிருந்த கிறிஸ்தவப் பெண்மணி என்பதும் கர்த்தரின் பணியில் தனது கணவனோடு முழுநேரமாக இணைந்து உழைத்தவர் என்பதும் தெரியவருகிறது.

வசனம் 20. முந்தின வசனத்தில் எல்லாச் சகோதரர்களுக்கும் கூறப்பட்ட வாழ்த்துகளை, “ஆசியாவின் சபைகளிலிருந்து” வித்தியாசமானதாக நாம் எண்ணிக் கொள்ளக்கூடாது. பட்டணங்களைக் கடந்து காணப்படும் ஒரு பொதுவான சகோதரத்துவத்தை உறுதி செய்வதையே பவுல் நாடி, விரும்பினார். பவுலின் உலகத்தில், பரிசுத்த முத்தத்தோடு வாழ்த்துச் சொல்லும் வழக்கம் சாதாரணமாக நிலவி வந்தது (காண்க ரோமர் 16:16; 2 கொரி. 13:12; 1 தெச. 5:26; 1 பேதுரு 5:14); இக்காலத்தின் கலாச்சாரங்கள் சிலுவைகளிலும் அது தொடருகிறது. எனினும்; அவரின் அந்தக் கட்டளை விளக்க முறையான கேள்விகளை எழுப்புகிறது. அது கலாச்சாரத்தின் கண்டிப்பில் உள்ள அறிவுறுத்தல் என்றபடியால் இக்கால திருச்சபை இந்தக் கட்டளை கொண்ட கடிதத்தை பின்பற்றுவதில்லை. நவீன கால அமெரிக்கருக்கு ஒரு விறைப்பான கைகுலுக்குதல் பரிசுத்த முத்தத்திற்கு இணையாக உள்ளது என்று நாம் அறிந்துள்ளோம். அம்மாதிரியான காரண விளக்கங்களில் திருச்சபை எவ்வளவு தூரம் செல்ல முடியும்? வேதாகமத்தின் கட்டளைகளை, ஒரு குறிப்பிட்ட கலாச்சாரத்தின் அறிவுறுத்தலோடு நாம் இணைத்து குழப்ப நிலைக்குச் சென்று விடக்கூடாது என்பதை மனதில் கொள்வோம்.⁵

எடை கொண்ட கண்டிப்புகள் (16:21, 22)

²¹பவுலாகிய நான் என் கையெழுத்தாலே உங்களை வாழ்த்துகிறேன். ²²ஒருவன் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவினிடத்தில் அன்புகூராமற் போனால்; அவன் சபிக்கப்பட்டவனாயிருக்கக் கடவன்,

கர்த்தர் வருகிறார்.

வசனம் 21. ஒரு கடிதத்தை உரக்கச் சொல்லி, ஒரு எழுத்தாளர் ஒரு முடிக்கப்பட்ட வடிவத்தில் வைக்க வேண்டும் பின்னர் தனது சொந்தக் கையெழுத்தை இடுவதும் பவுலின் வழக்கமாகயிருந்தது (காண்க கலா. 6:11; கொலோ. 4:18; 2 தெச. 3:17; பிலே. 19). புராதன உலகில் சில சமயங்களில் கடிதங்கள் பொய்ப்பத்திரமாக எழுதப்பட்டதுண்டு. 2 தெசலோனிக்கேயர் 3:17ல் சொல்லப்பட்ட கருத்து என்னவென்றால், பவுலிடமிருந்து அனுப்பப்படாதவைகள், அவர் எழுதிய கடிதங்கள் என்ற பெயரில் சபைகளில் பெறப் பட்டதாக நடந்தேறியுள்ளன. தனது தனிப்பட்ட கையெழுத்தை அதன்மூலம் அவரது கடிதங்களின் நேர்மை சோதிக்கப்படும் படியாக அவர் வழி செய்துள்ளார்.

வசனம் 22. அப்போஸ்தலனின் எழுத்துகளில் ஒன்று ஒரு சாபத்தோடோ அல்லது அரசாண்மையான உறுதிமொழியோடோ முடிக்கப்படுவது சாதாரணமாக நிகழும் ஒன்றல்ல (காண்க ரோமர் 16:17). பவுல் கூறுவது: **ஒருவன் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் விடத்தில் அன்பு கூராமற்போனால் அவன் சபிக்கப்பட்ட வனாயிருக்கக்கடவன்.** கர்த்தரில் அன்பு கூராத ஒருவன், தன்னை விசுவாசி என்று கூறிக்கொள்ளலாம்; அல்லது அந்த சொற்றொடர் விசுவாசியாத ஒருவனைக் குறிக்கலாம். எப்படியாயினும், தனிப் பட்ட ராஜவிசுவாசத்தை அவர் எதிர்ப்பார்க்கவில்லை என்பதைக் கண்டு கொள்வது நல்லது. கொரிந்தியக் கிறிஸ்தவர்கள் கர்த்தரில் அன்பு கூரவேண்டும் என்பதே பவுலின் கரிசனையாயிருந்தது. ἀγάπη (agapā) என்ற பதத்திற்குப் பதிலாக φιλία (phileō) என்ற பதத்தை அவர் பிரயோகித்திருக்க வேண்டும் என சிலர் கூறலாம். இரண்டுமே “நான் உன்னை நேசிக்கிறேன்” என்பதைப் பொருள் கொள்கிறது. ஆயினும் இந்த இரு வினைச்சொற்களில் காணப்படும் வேறுபாடு அதிகமாக அழுத்தம் கொடுக்கப்படுகிறது.

மாரநாதா எனப்படும் இறுதிவார்த்தை, “என் கர்த்தரே வாரும்” Ἰησοῦ μαρτα (marana' tha') என்ற சொற்றொடரின் அரமேய வடிவமாகும். கிரேக்க-ரோம சூழலில் அரமேயத்தை அவ்வாறாகப் பயன்படுத்தினது விசித்திரமாகவே உள்ளது. இந்த சொற்கோவை “ஆமென்” என்று சொல்வது போலவும், ஆரம்ப காலக் கிறிஸ்தவர்கள் அவர்களின் விசுவாசத்தின் பாலஸ்தீன வேர்களுக்கு சாட்சியாக எங்கும் கூறித்திரிந்ததற்கு ஆதாரமாகவும் காணப்படுகிறது.⁶ வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தின் 22:20 வசனத்தில் இந்த சொற்றொடர், ἔρχου κύριε Ἰησοῦ (erchou kurie Iēsou) என்பதாக கிரேக்க உருவில் காணப்படுகிறது. கிரேக்கம் ஆயினும் சரி, எபிரெயம் ஆயினும் சரி, இந்த வார்த்தைகள் ஒரு மார்க்கம் சார்ந்த பெருமிதமான நம்பிக்கையை மாத்திரமல்லாமல், நம்பிக்கையோடு கூடிய ஒரு எதிர்பார்ப்பையும் வெளிப்படுத்துகிறது. இந்தச் சொற்றொடர் விசுவாசிகளை ஒன்றாக இணைத்துக் கட்டி,

அவர்கள் தங்களில் காணப்படும் நம்பிக்கையை தாங்கள் அறிந்துள்ள வார்த்தைகளில், ஆனால் பிறருக்கு அந்நியமானவை, வெளிப் படையாகச் சொல்லும்படியாக ஏவுகிறது.

பவுலின் நேசத்திற்கான நிச்சயம் (16:23, 24)

²³கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவினுடைய கிருபை உங்களுடனே கூட இருப்பதாக. ²⁴கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள்ளான என்னுடைய அன்பு உங்களெல்லாரோடுங் கூட இருப்பதாக, ஆமென்.

வசனம் 23. கர்த்தரிடத்தில் அன்புகூராதவர்களுக்கு மாறாக, கொரிந்திய விசுவாசிகளுக்கு, பவுல் கடவுளின் தயவையும், அவருடைய ஆசீர்வாதங்களையும் வாழ்த்துரைத்தார். **கிருபை** என்ற பதம், மார்க்க சம்பந்த கருத்துரைகளில் (விளக்கங்களில்) கிரேக்கத்தில் χάρις (*charis*) என்று சொல்லப்படுவதைவிட ஆங்கிலத்தில் அதிக மேலான, சிறப்பான பொருளில் அறியப் படுகிறது. கிரேக்க பதம் தயவு அல்லது ஆசீர்வாதம் என்பதற்கான பொதுவான பதமாகும். இயேசுகிறிஸ்துவின் ஆளுமையில் அருளப்பட்டுள்ள கடவுளின் இலவசமான ஈவுகளுக்குப் பெயர் வழங்குவதற்காக, பவுலினால் தழுவி எடுக்கப்பட்டு, புதுப்பிக்கப் பட்டதாக இது பொருள் கொள்கிறது.

வசனம் 24. கொரிந்தியர் அறிந்து கொள்ளும்படியாக பவுல் நாட்டங்கொண்டது கர்த்தரின் ஆசீர்வாதங்கள், தயவு என்பவை மாத்திரமல்ல; அவர் தனது தனிப்பட்ட பிரியத்தையும் கூட அவர்களுக்கு உறுதியளிக்கிறார்; அது கிறிஸ்து இயேசுவில் அவர்களுக்கான நேசம் என்பதாக உள்ளது.

நடைமுறை பயன்பாடு

விசுவாசத்தில் நிலைத்திருங்கள் (16:13)

16:13ல் பவுல் கொரிந்தியருக்குக் கூறிய நான்கு நற் செயலுக்கான தூண்டுதல்களில், ஒரு பொதுவான உள்ளத்தம் (உட்கரு) உள்ளது. அப்போஸ்தலப் போதகத்தில் கண்டிப்பாயிருக்கவும், பக்தியுள்ள, அறநெறியுள்ள வாழ்வு நடத்தவும் விழிப்புணர்வு, தீவிரம், உறுதிநிலை, விடா முயற்சி போன்ற குணநலன்கள் தேவை என்பதை அப்போஸ்தலன் முறையிட்டுக் கூறுகிறார்.

“விழித்திருங்கள்.” கிறிஸ்துவின் சரீரத்தைக் கட்டி யெழுப்புவதில் தீவிரமான சிந்தை கொண்டவர்கள், தங்களைக் குறித்தும், தங்களது சுற்றத்தைக் குறித்தும் எச்சரிக்கையோடு காணப்படுவார்கள். பவுல் தனது வாசகர்களை விழித்திருக்கும்படி சவாலுக்கு அழைக்கிறார். கிறிஸ்தவர் ஒருவர் தான் கிறிஸ்துவில் உறுதியாக வேருன்றி

உள்ளதாக எண்ணிக்கொள்ளும் போது, அதாவது பாவஅறிக்கை, ஜெபம், தியானம், தொழுகை போன்ற காரியங்கள் அவருக்குத் தேவையில்லை என அவர் நினைக்கும் போது, அவர் ஆபத்தான நிலையை எதிர் காண்கிறார் என்பதை, உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். பவுல் தனது இந்தக் கடிதத்தின் முன்பகுதியில் (10:12). “தன்னை நிற்கிறவன் என்று எண்ணுகிறவன் விழாதபடிக்கு எச்சரிக்கையாயிருக்கக்கூடவன்” என்று எச்சரித் துள்ளார். எபிரெயரின் நிருபத்தின் படைப்பாளரும் கூட, “ஆகையால், நாம் கேட்டவைகளை விட்டு விலகாதபடிக்கு அவைகளை மிகுந்த ஜாக்கிரதையாய்க் கவனிக்க வேண்டும்” (எபி. 2:1) என்று எழுதியுள்ளார். ஆவிக்குரிய பாதுகாப்பையும், நம்பிக்கையையும் மாமிசத்தின் சந்தோஷங்களுக்குப் பதிலாக மாற்றிக் கொண்டவர்கள், ஏசா தனது பிறப்புரிமையை ஒரு கிண்ணம் பயற்றுக் கூழுக்காக விட்டுக்கொடுத்ததைவிட (ஆதி. 25:34) மோசமான பேரம்பேசும் நிலையிலுள்ளார்கள்.

“விசுவாசத்தில் நிலைத்திருங்கள்.” கிறிஸ்துவில் ஞானஸ்நானம் பெற்றுக் கொள்வது, முக்கியமானதொன்றாக உள்ள போதிலும் (ரோமர் 6:4), அது பரலோகத்தில் நுழைவதற்கான உத்தரவாதம் என்பதாக இல்லை. “விசுவாசத்தில் உறுதியாயிருங்கள்” என்று அப்போஸ்தலன் கண்டிப்பாகக் கூறுகிறார். ஞானஸ்நானம் விசுவாசத்தின் கீழ்ப்படிதலில் பங்கு கொள்கிறது; ஆனாலும், ஒருவர் கிறிஸ்தவரான பிறகு, விசுவாசம் தொடர்ந்து பதிலுரையாகக் காணப்பட வேண்டும். இமேனே, அலெக்சந்தர் என்பவர்களைப் போல அநேகர் தங்களது விசுவாசக் கப்பலை சேதப்படுத்தி யுள்ளார்கள் (1 தீமோ. 1:19, 20). கிறிஸ்தவர்களுக்கு நிலையான தீவிர உணர்வு காணப்பட வேண்டும் என்பதையே பவுலின் எச்சரிப்பு நினைவுறுத்துகிறது. உண்மையுள்ள, பக்தியுள்ள வாழ்வு நடத்துவதற்கான பொறுப்புணர்வு விசுவாசிகளிடம் அற்றுப் போகும்படியாக கடவுளின் கிருபை செயல்படுவதில்லை.

“புருஷராயிருங்கள்.” இரு பாலரான கிறிஸ்தவர்களுக்கும் பவுல் இந்த வேண்டுகலைக் கொடுக்கிறார் “புருஷராயிருங்கள்” என்பதாக பெரும்பாலான எல்லாக் கலாச்சாரங்களிலும் ஆண்களே போர் வீரர்களாகக் காணப்படுவார்கள். புராதன உலகில், ஒருவரின் சரீர உருவும், பலமும், தனிப்பட்டவர் உயிர்வாழ்வதற்கும், அவர் போரில் வெற்றி காண்பதற்கும் பெரிய அளவில் செல்வாக்கு பெற்றிருந்தன. சவுலின் சவுந்தரியமும், அவரது உருவ அமைப்பும், 1 சாமுவேலின் புத்தகத்தை எழுதியவரின் முதன்மை எண்ணமாகக் காணப் படவில்லை (அவர் அதை எழுதியபோது), “... எல்லா ஜனங்களும் அவன் தோளுக்குக் கீழாயிருக்கத்தக்க உயரமுள்ளவனாயிருந்தான் என்றும் ... சமஸ்த ஜனங்களுக்குள்ளும் அவனுக்குச் சமானமானவன் இல்லை” என்றும் காண்கிறோம் (1 சாமு. 10:23, 24). சவுல் மனிதரின்

மனிதனாயிருந்தான். அவனிடம் துணிவும் பெலமும் காணப்பட்டன. முன்னேற்ற முறைகளின் தொழில்நுட்பங்களின் பயன்பாடுகளின் மூலமாக, நவீன காலங்களில், பெண்களும் கூட போர்வீரர்களாகி விட்டனர். பவுல் கிறிஸ்தவர்கள் யாவரிடமும் துணிந்து செயல் படும்படியாகக் கூறுகிறார் (NLT). கிறிஸ்துவின் பின்னடியாளர்களாக, தலையெடுக்கும்; எல்லாப் போதகங்களையும் நாம் ஏற்றுக் கொள்வது சரியானதல்ல. அப்போஸ்தலர்கள் பிரசங்கித்து வந்த செய்தியையே உறுதியாகப் பற்றிக் கொள்வது நன்மையாயிருக்கும்.

“திடன் கொள்ளுங்கள்.” இந்த வார்த்தைகளால் பவுல் தனது கிறிஸ்தவ நண்பர்களுக்குத் தனது வற்புறுத்தலான அறிவுரைகளைத் தொகுத்து வழங்கினார். சரீர பலம் என்பதை உருவ மாதிரியில் வாசகர்கள் தங்களில் வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டிய ஒரு பண்பு என்பதாக அப்போஸ்தலன் குறிப்பிடுகிறார். சோதனைகள் மத்தியில், ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனும் உறுதியாயிருக்க வேண்டும் என்பதை இது காண்பிக்கிறது. விசுவாசத்தை ஒப்புரவாக்கிக் கொள்ளும் சூழலும், போதகங்களும் எதிர் காணப்பட்டாலும் உறுதியாய் நிற்க வேண்டும். பாவத்தின் அற்ப சந்தோஷங்கள் நமது பெளதீக சரீரத்தை குழப்பும் நிலையிலும், வாழ்வின் மேன்மைகள் முன் கீர்த்திக்காக போராடும்படியாகக் நம்மை கவர்ந்திழுக்கும் போதும், நாம் சோதனைகளுக்குப் புறங்காட்டி பற்றுறுதியில் உறுதியாய் நிலைத்து நிற்கவேண்டும்.

இணைந்து காணப்படும் ஒரு நெருக்கமான உறவு (16:5-24)

1 கொரிந்தியரின் இறுதி பாகத்தை நெருங்கும் வேளையில், பவுல் உதவி வேண்டி முறையிடுகிறார். பிறப்பு முதலே கடவுள் அவரை அப்போஸ்தலப் பணிக்காகத் தெரிந்து கொண்டுள்ளார் என்ற போதிலும் (கலா. 1:15), தனது பணியை நிறைவேற்றுவதில் தனிமையாக நிற்பதற்கு பவுல் முயலவில்லை. நற்செய்திப் பிரசங்கிகளும், திருப்பணியாளர்களும், அவர்கள் எவ்வளவு தாலந்துகளும், ஆதாரங்களும் கொண்டவர்களாயிருந்தாலும், எவ்வளவு அர்ப்பணிப்பு கொண்டவர்களாயிருந்தாலும், கிறிஸ்து வின் சேவையில் உண்மையில் உழைக்க பிறரின் உதவி இன்றியமையாததாகும். திருப்பணி செய்யும் நோக்கத்தில் தனிப் பட்ட உற்சாகத்தை மட்டுமே கொண்டு புறப்பட்டுச் சென்ற அநேகர், காலத்திற்கு முன்பான மரணத்தையோ நொறுங்கும் படியான ஏமாற்றத்தையோ எதிர் கண்டார்கள். 1 கொரிந்தியர் 16:5-9ல் கர்த்தர் அவருக்காக கொடுத்த பணியைச் செய்யும் போது கொரிந்துவிலுள்ள கிறிஸ்தவர்களின் உதவியையும் பங்கையும் வேண்டி நின்றார்.

கிறிஸ்து அருளிய திருச்சபை நிறைவேற்ற வேண்டிய திருப்பணியை நடப்பிப்பதற்கு பவுல் வற்புறுத்தப்பட்டார் (மத். 28:18-

20). முன்னொரு தடவையும், அவர் கொரிந்தியரிடம் இவ்வாறு கூறியுள்ளார் “சுவிசேஷத்தை நான் பிரசங்கித்து வந்தும் மேன்மை பாராட்ட எனக்கு இடமில்லை, அது என்மேல் விழுந்த கடமையாயிருக்கிறது; சுவிசேஷத்தை நான் பிரசங்கியாதிருந்தால், எனக்கு ஐயோ” (1 கொரி. 9:16). எனினும், மன்னிப்புக் கேட்டலும் இன்றி, மக்கெதோனியாவின் விசுவாசிகளிடமிருந்து கிடைக்கப் பெறும் ஆதரவை சார்ந்திருந்தார் (அப். 18:5; 2 கொரி. 11:9; பிலி. 4:15). அவர் கொரிந்தியரிடமிருந்து சம்பளம் என்ற முறையில் எதையும் எதிர்பார்க்கவில்லையெனினும் (1 கொரி. 9:12; 2 கொரி. 12:16), கிறிஸ்துவின் பணியை நடத்துவிடப்பதற்கு அவர் உதவியை நாடினார் (1 கொரி. 16:6; 2 கொரி. 1:16). பலபொழுதுகளில் சொல்லப்படுவது போல, கிறிஸ்துவின் சுவிசேஷம் உலகத்திற்கு எடுத்துச் செல்லப்படவேண்டுமானால், சிலர் போக வேண்டும், வேறு சிலர் அனுப்பவேண்டும். பவுல் மிக அதிகமாக உணர்த்து விக்கப்பட்டிருந்தார்; தாம் செய்து வந்ததுபோலவே ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனும் கிறிஸ்துவுக்காக சேவை செய்ய முடியாது என்பதை அவர் புரிந்து கொண்டிருந்தார். எல்லாரும் தங்கள் வீடுகளை விட்டுவிட்டு, பவுல் செய்தது போல உலகெங்கும் சுற்றித்திரிய முடிவதில்லை என்பதையும் நாம் காண முடிகிறது.

கொரிந்தியருக்கு தாம் எழுதிய முதலாம் நிருபத்தை முடிக்கும் தருணத்தில், தனக்கும், கொரிந்துவிலுள்ள திருச்சபைக்கும் இடையில் காணப்பட்ட உறவைக்குறித்து வெளிப்படுத்திய சில கூற்றுகளை பவுல் கூறியுள்ளார். அவர்களோடு சமயத்தைச் செலவிடுவதில் அவர் மிகுந்த ஆவல் கொண்டிருந்தார். இந்தக் கிறிஸ்தவர்களே அவரது அன்பான தோழர்களாய் அவருக்குத் தென்பட்டபடியால், அவர்களில் சிலரை அவர் பெயர்சொல்லி வாழ்த்துத் தெரிவித்தார் (16:19, 20) இந்தச் சகோதரர்களோடு அவர் ஒரு அன்பு ஐக்கியம் கொண்ட பந்தத்தைப் பகிர்ந்து கொண்டிருந்தார்; அது அவர்கள் விரைவுபடுத்திய அவரின் எதிர்பார்ப்புக்கும் மேலானதொரு காரியமாகும்.

நட்பு ஏற்படுத்திக் கொள்வதற்கு உலகில் மிகச் சிறந்தவர்களாக, கிறிஸ்தவர்களே கருதப்படுகிறார்கள். கீழே தரப்பட்டுள்ள தனிப் பட்ட சரிதை இந்த உண்மையை விளக்குகிறது; அவ்வாறான உதாரணங்கள் மேலும் பெருகிக் காணப்படலாம். 1985-ம் ஆண்டின் கோடைக்காலத்தில், திறந்த நிலை அறுவை சிகிட்சைக்காக எனது மகன் மேரிலேண்டின் ஒரு மருத்துவமனையில் வைக்கப் பட்டிருந்தார். நாங்கள் அங்கிருந்த முதல் ஞாயிறன்று, அங்கிருந்த கிறிஸ்தவர்கள் தங்களது வாசல்களையும், இருதயங்களையும் எங்களுக்குத் திறந்தளித்தார்கள். எங்களைப் போன்றவர்களின் தேவைகளை சந்திக்கும்படியான ஒரு வீடு அவர்களிடம் உள்ளது என்று அவர்கள் எங்களிடம் உடனடியாகக் கூறினார்கள். நாங்கள் அந்த வீட்டில் ஒரு

மாதத்திற்கு மேலாகத் தங்கியிருந்தோம். அறுவை சிகிச்சை நல்லபடியாக நடந்தது; நாங்களும் வீடு திரும்பினோம். கிறிஸ்தவர்கள் இவ்வாறான தாராள மனம் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சகோதரர்களுக்கும், சகோதரிகளுக்கும் உதவுவதில் முன் நிற்கிறார்கள்; அதை விடவும் மேலானபடியான காரியத்தையும் செய்கிறார்கள், அவர்களை நேசிப்பதில் குறைவு உள்ளவர்களுக்கும் அவர்கள் சேவை செய்கிறார்கள். கிறிஸ்துவின் ஆவியில் பங்கு பெற்றிருக்கிறவர்களிடமிருந்து உதவி வேண்டி நிற்பவர்களில் பவுல் கடைசி நபர் அல்ல (இவ்வாறான உதவியை நாடுபவர் மேலும் பலர் உண்டு).

குறிப்புகள்

¹Walter Bauer, *A Greek-English Lexicon of the New Testament and Other Early Christian Literature*, 3rd ed., rev. and ed. Frederick William Danker (Chicago: University of Chicago Press, 2000), 597. ²NASBயின் சில அச்சுகளில் காணப்படும் குறிப்பு “மூன்று ஆரம்ப கையெழுத்துப் பிரதிகளில் ‘எபேசுவில்’ என்பது காணப் படவில்லை.” ³சபையின் முதல் ஐந்து அல்லது ஆறு நூற்றாண்டுகளில் அறியப்படவேண்டிய தலைவர்களின் நீண்ட வரிசையில், பக்தியுள்ள தாய்மாரின் செல்வாக்கைக் பெற்றவர்களில் ஒருவனாக தீமோத்தேய அறியப்படுகிறார் (2 தீமோ. 1:5). W. H. C. Frend அவரைப் போன்ற பலரை, Timothy, Origen, Celerinus, and Augustine குறித்துக் கூறியுள்ளார். (W. H. C. Frend, *The Rise of Christianity* [Philadelphia: Fortress Press, 1984], 39, 288, 322, 561.) ⁴Suetonius, *Life of Claudius* 25.4. ⁵ஆய்வுக்கான செயல்முறையான வழிகாட்டிக் குறிப்புகள் Coy Roper, “How to Apply a Passage to Our Religious Practices (2),” in “Interpreting the Scriptures, 3,” *Truth for Today* (March 2009): 35-39ல் சொல்லப்பட்டுள்ளன. ⁶*Didache* 10.6.